

જંગેબીરલ અલમ.

નેની અંદર હઝરત અલી અં લાખો છતાં સાથે ખુદજ
અહાદરીયા મઝાઈ કરી તે અહવાલ છે.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઈલ.

અધિપતી “રાહેનુજ્જત અતે” “નુરેઈમાન” મખજનુલ અસાએમ
અહવાલનો સાંતો હજુર સાએમીન તફસીરવીં વીંના કરતા.

કીમત-પોસ્ટેજ રૂબાં આના આફીકાના
પ્રેમ આના.

તા. ૧લી ફબ્રુઆરી ૧૩૨૩ હીજરી પ્રત ફકત ૨૦૦

ધસ્તાઅશરી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ-અમદાવાદ પાંચપકો.

ઈસ્લામી કીતાબો વીં નું ટુંક લીધ.

૧ કુરઆને શરીફની ઉમદા તફસીર અસલ અરબી ખુશનુમાં આયતો તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી શાબીતા મોટા હરફમાં તથા તરબુમો તે પછી તફસીર તાવીલ વીં વીં થી ભરપુર મોટા ૨૬૦૦ પેજમાં કે જે રોયલ ૮ પેજ ૫૨૦૦ પેજ થયાં તેના દસ દસ સીપારાના કે નાગ છે. પાકા પુઠા સાથે પોસ્ટેજ રજીસ્ટર સુધ્ધા દરેક ભાગના ૩ ૧૦) = ત્રણ ભાગના ૩ ૩૦ = આફ્રીકા વીં ૨ પાંચ ભાગ કર્યા છે પોસ્ટેજમાં તથા બે પુઠાના ૩. ૪૪૫ વધુ કુલ ૩. ૩૪૪ = હીંદુસ્તાનના પાંચ ભાગના ૩. ૩૧૪ =

૨ અમ્માનો પારો—જેની અંદર ૩૭ સુરા છે, પહેલે ૨. ૧ ખુશનુમાં હરફમાં આયતો અને તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી શાબીતા ટાઇપમાં તેની નીચે ગુજરાતીમાં તરબુમો = પછી તેની તફસીર છે હદીથો ૩ ૧૪૫ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના

૩ હદીકએ મહમદજન જેમાં ઉરદુ શીરીન બાપા ગુજરાતી ન હરફમાં ૪૦ પેજના છે પાકા પુઠાની મોટા કદની છે. કી ૩ ૧૪૫ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાનાના ઉંચા કાગળ વાળીનો ૩ ૧) વધુ

૪ રાહેનઅત માસીક ચોપાન્યું ઉમદા ઉમદા દીન ઈસ્લામ બાબતો હીકાયતો હદીસો કીસ્સા વીં થી ભરપુર ૩૨ પેજમાં નીકળે છે જેનું ૧૩ મું વરસ ચાલે છે વરસ ૧ ના અગાઉથી ૩ ૧)

૫ નુરેઇમાન બે માસીક ચોપાન્યું ઇમામે હુસયન અં ની મુસીબતની રીવાયતો મરસીયા તથા સલામ વીં તથા મોઅજ્જા રજાએલ વીં ૩૨ પેજમાં ૧૨ મું વરસ ચાલે છે, વરસે ૩ ૧) આફ્રીકા ૧) = રાહેનઅત ન લીએ તેનો ૩૦૫ વધારે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

પૃથ્વી આલોચન

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૯૦

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જંગો બીરુલા આલોચન

વિષય પૃથ્વી આલોચન

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

ગુજરાત ગપારાઘટ-સંગ્રહ

જંગે બીરલ અલમ.

ખિસમિલ્લાહિર રહમાનીર રહીમ.

લ૦ મોઅમીન લલ્લુલાઈ છંગનલાઈ અમદાવાદી.

નનો અસખા જંગે બીરલ અલમ જનાખ મૌલવી મનસખ
સાહેબ નામના એક સુન્ની મુસલમાને સન ૧૩૦૧ હીજરીમાં
માં ગોઠવ્યો હતો, તે પછી ગવાલેપરના મદરસાઓના ધનસ-
ર જનાખ મૌલવી મીરજા નવાઝીશ હુસયન સાહેબે તે શેઅરમાંથી
કરણ બાષામાં લખ્યો છે, તેનો આ ગુજરાતીમાં તરજુમો અને
ખુલાસો છે.

પહેલે ખુદાએ તઆલાની તાઅરીફ અને અહસેબૈત અ૦ ઉપર
દોરદની આદ લખે છે કે હઝરતે જાઅફરે તૈયાર ફરમાવે છે કે એક
દીવસ હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સ૦ “ફરીતા”
નામની જંગમાં વિજ્ય (જીતે) પામી પોતાના શુરવીર અને વિજ્યી
સૈન્ય (લશ્કર) ને લઈ પોતાના રબદેથ એટલે વતન તરફ પાછા વળતા
હતા ત્યારે એક દીવસ બયાનક અને આશનાક જંગલમાં પડવ
નાંખ્યો અને ત્યાંજ રાત રહેતું ચોમ નીચ્ર કાધુ, તે રતુ સખતમાં
સખત ગરમીની હતી અને તેથી સરવે લોકોને ધણીજ તરફ લાગતી
હતી આવા, બયાનક અને સુના જંગલમાં કોઈ પણ પાણીનો કુતો

નજરે પડતો ન હતો, આખું લશ્કર પાણી માટે અત્યંતશ અલ-
અતશ પુકારી રહ્યું હતું તે વખતે હજરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે
મુસ્તફા સઠ પોતાના ભાઇ અને પોતાની બાદ પોતાના બરહક જાન-
શીન અને વસી હજરતે અલી અઃ ને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને
ફરમાવ્યું કે “હે ભાઇ ! તમે સાકીયે કવસરછો, જંગ ગૌર કરો કે
ઘસ્લામી લશ્કરમાં પાણીનું ટીપું પણ બાકી રહ્યું નથી માટે પોતાના
ઘોડા ઉપર અસ્વાર થઇ જો આટલામાં કોઈ કુવે હોય તેની તલાશ
કરી આવો. હજરતનો આવો હુકમ સાંભળતાંજ હજરતે અલી અઃ
તૈયાર થયાં અને ઘોડો મંગારી તે ઉપર અસ્વાર થયાં, ફરતમ જેવા
પહેલવાનનું અને મોહટા મોહટા વિકાળ ફાટી ખાનારા સીંહો
શેરોનું પીતું પાણી થઇ જાય એવા ખૌફનાક અને ભયાનક જંગ
ભમાં હજરતે અલી અઃ પાણીની શોધમાં આમતેમ ફરવા લાગ્યા
એટલામાં હજરતે અલી અઃ તેવા જંગલની એક બાબુજો તરફ
નાખેલો દોઢો જે તદ્દન ખાલી અને વરતી વીનાનો જણાયો, પણ
જ્યારે પીશેષ લક્ષ દેઢ જોયું ત્યારે તેમાં એક વૃદ્ધ અવસ્થાનો ડોસો
ખેઠેલો જણાયો, તે ડોસો માથા ઉપર એક પાઘડી બાંધી મુર્તિયાનું
પુજન કરતો ખેઠો હતો, તેની સમક્ષ એક મુર્તિ મુકેલી હતી જેની
આગળ તે વારંવાર સીજદા કરતો હતો અને જે માન અને ભક્તી
(ઇઆદત) પરવરદીગારનેજ ધટીત અને યોગ્યછે તે માન અને ભક્તી
એક હાથના બનાવેલાં જડ પુતળાંને આપી એવી રીતે પરવરદીગારને
હક છીનવી લેવાનો મહાન અપરાધ કરતો હતો—એ અપરાધ કે
ખુદાએતઆલા કુરઆને શરીફમાં ફરમાવેછે કે હું શીરક કરનારાઓને
કદી મુકતી અને નજાત આપીશ નહીં પરંતુ તેઓને સર્વદા દોઝખની
ધગ ધગતી અગ્નીમાં બાળીશ, આવું ચોખ્ખું કુશર કરતાં જોઇ હજ-

રતે અલી અં ધીરજ ન ધરી શક્તાં એક મોહટા સાદે નાઅરો
 મારી ફરમાવ્યું કે ખારે ઝો કાફર ! આ કેવું કુફર કરી રહ્યા છે ?
 શું તું ખુદાએ કહ્યું અને જખ્યારથી ડરતો નથી ? શું તું જા-
 હુનો નથી કે સીજદો કરવો તે તેનીજ જાત માટે વાજબ છે કે
 જેણે તને પયદા કીધો છે ? જેણે પોતાની અનહક કૃપાથી ત્હારી
 માટીની દેહમાં એટલે સ્થૂળ શરીરમાં શુદ્ધ પ્રાણ પુકાવ્યો. અરે ઝો
 નાપાક ! જટ ઉભોથા એટલે હું તને હઝરતે મોહમ્મદ મુસ્તફા સં
 પાસે લઈ જઈ, તું હવે જલ્દીથી મુસલમાન થઈ જા અને આવા
 જલાલતબર્યા કુફરને છોડી દે, આટલું ફરમાવી તે હઝરત તે મલક-
 નને તેના તખ્તની બહાર ઘસડી લાવ્યા અને તેનો હાથ પકડીને તેને
 હઝરતે પયગમ્બર સં ની શેવામાં હાજર કર્યો, હઝરતે તેને તરતજ
 ઇસ્લામ ધર્મ કબુલ કરવાનું ફરમાવ્યું તે ડાઝાએ અરજ કીધી કે યા
 હઝરત મારા દોસ્તો અને મિત્રો તમારીજ બહીક અને ખારતીથી
 વીખેરાઈ જઈ આમનેમ વીખેરાઈ ગયાં છે, મારી વય આશરે દોઢશો
 વર્ષની છે અને મારી એક ઓરત છે જેની ઉમર આશરે સો વર્ષની
 છે અને તેણીના હુકમને તાબે હું રહું છું જે પ્રથમ તે ઓરત તમારા
 ઉપર ઇમાન લાવે તો પછી મને ઇમાન લાવવામાં કાંઈ વાંધો નથી.
 આ સાંભળી હઝરતે રસુલે ખુદા સં તેને પોતાની ઓરતને તેડી
 લાવવાનો હુકમ આપ્યો, અર્થાત તે ડાઝો પોતાની ઓરતને તેડી
 લાવ્યો તે સ્ત્રીને હઝરતે ફરમાવ્યું કે જો તું દીન ઇસ્લામ કબુલ
 કરે તો તારા મનની સર્વે મુશ્કોળ બર આવે કેમકે એકજ ખુદા ઉપર
 ઇમાન લાવવાથી તું આખેરતમાં દોઝખની અગ્નીથી નાજાત પામીશ.
 ઓરત—યા હઝરત ! જે મ્હારી એક ઇચ્છા પરિપૂર્ણ થાય તો હું
 તરત ઇમાન લાવવા તૈયાર છું, અને તે મારી ઇચ્છા એ છે

કે આ જંગલમાં એક કુવો છે જેના ઉપર એક હૈમત-
નાક અને ખૌશ્નાક મહામોહટો અને વિકાળ અજગર પડ્યો
રહે છે અને તેની સાથે એક વાઘ રહે છે, આ બન્ને જણાં
'મનુષ્ય જાતીના એટલે બની આદમના કટ્ટા શતર છે જે
માણસ તેઓની પાસે થઈ તે નીકળે છે તે આપડો જીવતો
જવા પામતો નથી અને તેજ બચતો કારણથી કોઈ પણ
માણસ તે રસ્તે થઈ નીકળતા નથી. તો તે કુવોમાંથી જો
આપ ગને એક ડોલ પાણી આણી આપો તો હું હમણાં
હાલ મુસલમાન થઈ જાઉં છું બલકે મારી સાથેના તમામ
માણસોને ઇસ્લામનો કલેમો પડાવું છું

આ સાંભળી હઝરતે રસુલે ખુદા સં પોતાના સાથીઓ તરફ
જોઈ ફરમાવ્યું કે “તમારામાં આ કાગને અંજમ દેવાની હીમ્મત
રાખતો હોય તેવો કોણ છે ?

તરતજ જનામે માલીકે ઉસ્તર ઉભા થયાં અને અદખપુર્વક
હાથ જોડી અરજ કરવા લાગ્યા કે યા દીન અને દુન્યાના બાદશાહ
જો આપ ગને આજ્ઞા આપો તો બધું શુભ થાય.

અર્થાત માલીકે ઉસ્તર અને પીત્તં ઇસ્લામીયો કે જેઓ રાહે-
ખુદામાં પોતાના પ્રાણ અર્પવાને માટે નીશદીન તૈયાર રહેતા હતાં
તેઓ તે કુવો તરફ રવાના થયા. આ કુવો પડાવના સ્થાનથી સાડી
ઓગણીસ ગાડિને છેટે હતો, આ શુરવીરો જોતજોતામાં જોશ ભર્યાં
ત્યાં જઈ પહોંચ્યા. હઝરત માલિકે ઉસ્તર જંગી હથીયારથી સજેલાં
તેની પાસે ગયાં. માણસ જતને જોતાંજ તે વાઘ અને અજગર
તેઓ ઉપર દુટ્ટી પડ્યાં. જનામે માલિકે ઉસ્તરે મ્યાનમાંથી સમશીર
ખેંચી તેઓ બન્ને ઉપર એવા સખત વાર અને ધા કર્યા કે તે બન્નેના

જન્ને નાશી ગયાં. પછી જંગાળે માલિક તે કુવાની પાસે ગયા અને પ્રથમ તપાસ કરવા માટે તેમાં પથર નાંખી જોયો, અને પછી પોતે ઘોડા ઉપરથી જમીન ઉપર નીચે ઉતર્યો, એટલામાં જુલું છે શું નકે કુવામાંથી ધુમાડાના ગોટગોટ નીકળે છે અને તે આકાશ સુધી પહોંચી જાય છે, હજારો માલિક નાખી તેમાં જોઈને પથર નાંખ્યો સારે તો તેમાંથી ધબ્બા જોરજોરે ઝેરશોર અને શોરબોરના અવાજો આવવા લાગ્યા અને તે અવાજો તે ભયાનક જંગલમાં અજાણ હયખતનાક રીતે ગર્જના કરતા ધરવા લાગ્યા. અને ઉપરા ઉપર તે અવાજોમાંથી વારંવાર સંભળાતું હતું કે જો જીવ જાયાવા ચાહતા હોતો હમણાં હાલ અહીંયાંથી નાશી જાઓ” આવો ચેતવણી આપનારો અને સુચવનારો બચકર આવજા સાંભળી જંગાળે માલિકે ઉશ્તરે પોતાના સાર્થાચોને ફરમાવ્યું કે ભાઈયો ! તૈયાર અને હોશીયાર રહો, અહીંયા તો કાંઈ ભેદ લાગે છે, તમારામાં કોઈ એવો શુરવીર અને બહાદુર છે કે આ કુવામાં ઉતરી ત્યાંની પુરેપુરી ખખર અને સમાચાર લાવી આપે. આ વખતે માલિકની સાથે એક શુરવીર અને દીનદાર “સમદ” નામનો યુવાન હતો તે તરતજ તૈયાર થઈ માલિકને કહેવા લાગ્યો કે જો કામ મ્હારું છે, એટલું કહી તે જા હીમ્મત અને દીનતા જોશથી બરપુર યુવાને પોતાના ઘોડા ઉપરની રસ્સી ખોલી અને તેનો છેડો પોતાની કમરમાં બાંધ્યો અને તેનો જીભો છેડો હજારો માલિક ઉશ્તરના હાથમાં આપ્યો પછી તે તેમાં ઉતર્યો, હજી તે અર્ધ રસ્તો તેમાં ઉતર્યો નહીં હોય તેવામાં તો જીભાતોએ તે રસ્સી કાપી નાંખી અને તે નામદાર “સમદ” કુવામાં પડી ગયા. તરતજ જંગાળે માલિકે ઉશ્તરના મ્હેરાનો રંગ ઉડી ગયો અને સર્વે ધરસામીયો વિલાપ અને શોરબોર કરવા અને ગભરાવા

લાગ્યા અને રસ્સી પાછી જેતી તો સર વિનાનું માત્ર ધડ ઉપર આવ્યું જે લઇને તેઓ હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સંઠી શેવામાં હાજર થયા. હઝરતની શેવામાં સર્વે કયરીયત અને હકીકત કહી સંભળાવી.

આ હકીકત સાંભળતાંજ હઝરતને રડવું આવ્યું અને આંખ મુઆરકમાંથી મોતી સમાન આંસુઓની ધારાઓ વહેવા લાગી. તરતજ હઝરતે જીઅરધલિ અં નાઝીલ થયા અને અરજ કરવા લાગ્યા કે ખુદાવંદે તઆલા દુરદ અને સલામના તોહફાની બાબદ ફરમાવે છે કે “હે ! મહારા મેહબુબ (પ્યારા) મે” તમને બંને જહાનની બાદશાહી આતા ફરમાવી છે. હે ! મહારા હબીબ ! આ કુવે જે આફતો અને બલાઓ અને સંકટોથી બરપુર છે તેનું નામ “બીરૂલઅલમ” રાખવામાં આવ્યું છે અને જેથી રીતે પૃથ્વીની સપાટી ઉપર વિશાળ મેદાન જણાય છે તેવીજ રીતે પૃથ્વીની નીચે પણ વિશાળ મયદાનો અને જગ્યાઓ છે. જે કે ઉપરથી તે કુવા અંદર નજર નાંખવાથી તદ્દન અંધાર જણાય છે તોપણ વધારે ઉંડામણમાં તેજસ્વી પ્રકાશ પ્રકાશી રહ્યો છે, અને તેજ સર ઝમીન ઉપર જીત્તાતના સર્વે બાદશાહો દેવઝાદાઓ અને પરિઝાદાઓ વસે છે, દીવસ અને રાત મહારા હુકમથી હરતાં ફરતાં રહે છે. તે કુવાની નીચેની સરઝમીન ઉપર એક જીત્તાતના બાદશાહનું રાજ્ય છે જેનું નામ “રઅદેજન્ની” છે તે બાદશાહની પાસે એક મહા મોહટી જંગી ફૌજ છે, તો તે જગ્યાએ હઝરતે અલીયે મુસ્તજા અં ને એકલા તને તનહા મોકલી દીધો (કે તેઓ જીન્નાતોને હરાવી આવે) કેમકે હઝરતે અલીઅં સીવાય બીજા કોઇમાં એવી તાકત નથી, (હે મહારા હબીબ !) હઝરતે અલીઅં

ઉપર શુભચતનો ખાતેમો છે, જે કોઈ દીન ધરવામથી મોડું ફેર-
વશે તેને હઝરતે અલીઅન્નાજ હાથથી સંતોષ કારક શીક્ષ
મળશે “આ હુકમ સાંભળતાંજ હઝરતે રસુલેખુદા મોકુમ્મદે સુરતફાસ
હઝરતે અલી અં ને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને ફરમાવ્યું
કે હે ! શેરે કીરદીગાર સાહેબે ખુશરકાર ! આ વખતે તમારા કરતાં
કોઈ વધુ બહાદુર અને શુરવીર નથી માટે આ જંગલમાં જે જગ્યાએ
કુનો છે ત્યાં તમારેજ જવું જોઈએ..

હુકમ થતાંજ હઝરતે અલી અં પોતાની અસ્ત્રારી ઉપર સવાર
થયાં અને એકલાં ખુશ થતાં થતાં હોંશથી ઘોડાને પવનના વેગે ઉડા-
વતા તે કુવાની પાસે જઈ પહોંચ્યા, તે વખતે તે કુવાની ઉપર જે-
ટલાં જુનાતો એકલાં થયાં હતાં તેટલાં સર્વે આ શેરે કીરદીગારનો
વેકાર અને શેઅંબ જોઈને તરતજ બોંય કંધા મોઢે પડી ગયાં હઝ-
રતે અલી અં તરતજ “મુસ્મે અમ્મમ્મ” પડીને પોતાના શરીર
ઉપર કુક મારી તરતજ કુવામાં ઉતરી પડ્યાં, કુવાના તળાણે એક
પથ્થર પડેલો હતો તે ઉપર આપ ઉભા રહ્યા, થોડાં વખત પછી જે
નજર ઉઠાવી જુવે છે તો મહા મોહડું બયાનક ખાઉં ખાઉં કરતું
જંગલ જોયું, અને તે જંગલની અધવચમાં એક ઝરરીન તખત
બીજાવેલું હતું અને તેના ઉપર એક મઝબૂત અને ખાફનાક સુરત-
વાળો જીન બેઠો હતો, તે જીનની સુરત કેવી હતી તે સાંભળો અને
ખરેખર સત્ય માનો, તેનું શરીર એક મોહટા પહાડ સમાન અને
તેનું માથું તે ઉપર આવેલા કીલ્લા સમાન હતું. તેના કાન કીલ્લાના
ખુરજો જેવા વિશાળ અને પહોળા હતા, અને તેની આંખો કીલ્લાના
મોહટા મોહટા વિશાળ રસ્તાઓ સમાન મોહટી હતી અને તેનું
શરીર અંધારી રાત અથવા કાશીરના દીલ જેવી કાળી હતી, તેણે

પહાડની જેમ પેતાનું મોંહ વિકાશેલું હતું જેમાં લાખો બસકે કરોડો ખહેલવાનો હડપ થામ ન્યાય તો તેને ખખર પાણી ન પડે, તેનું નાક એટલું લાંબું હતું કે જાણે કંઈકાની દીવારોને કાચમ રાખવા ટેકો દેવામાં આવ્યો હોયની ! તેના હેઠંતદન સુવરના હોઠને મળતાં આવતાં હતાં, તેની પક્ષકો અને ભ્રમરના વાળ ઉંટ અને ઘોડાના વાળ સમાન હતાં, અર્થાત ધણોજ કદરો અને ભયંકર આકૃતિવાળો હતો અને તેની આસપાસ સંખ્યાબધ જીન્નાત પહેરો ભરતા હતા, આ જીન્નાતોમાંના દરેકનો ચહેરો એવો તો ભયંકર રીતે એકબીજાથી જુદો પડતો હતો કે જેનો તર્ક માત્ર કરવાથી કલેજી ફાટી જાય, કોઈનો ચહેરો વાંધ જેવો, કોઈનો હાથી જેવો અને કોઈનો અજગર જેવો, અર્થાત દરેકનો જુદો જુદો ચહેરો ભયંકર રીતે હતો, અને તેઓ પોતાના મુકામકામાં કોઈ પશુ ગમે તેવા જંબરદસ્ત પ્રાણીને કાંઈ હિસાબમાં લેખતા નહીં. અને યુદ્ધ કરતી વખતે કાંઈ એવી યુક્તી ચલાવી દેતા કે શત્રુના દળ ઉપર અગ્ની વરસવી શરૂ થતી જેથી શત્રુઓ બળીને બસ્મ થઈ જતાં, આ જીન્નાતોનો બાદશાહ જે ધણોજ ઝાલીમ અને ક્રુર હતો તે તખ્ત ઊપર બેઠેલો હતો અને તેની સામે એક સોનાનો થાળ પડેલો હતો અને તે થાળમાં "સમદ દીનદાર મરદે સાલેહ વળા ખુદા"નું કપાએલું શીશ મુકયું હતું.

જ્યારે હઝરતે અલી અબ્ સમદ નામદારનું શીશ તે કાફર જીન્નાતો સામે પડેલું જોયું ત્યારે એક ગઝમનાક અને હયમતનાક શેરની જેમ નાચરો ગાંધો, નાચરો થતાંજ સર્વે જીન્નાતોમાં શોર-બકોર મચી ગયો, તેઓમાંથી રડવા કુટવાના અવાજો આવવા લાગ્યા અને માંહોમાંહે કહેવા લાગ્યા કે આ શું થયું ? શું આકાશ મંડળ તો તુટી પડ્યું નથી ? અને તે નાચરો શેરે ધસાડીથી જીન્નાતોના

હોશ હવાસ એવાં તો ખટ્ટા થઇ ગયાં કે અચાનક ભયના કારણથી દસ હજાર ગુનાત ધડોધડ ગુવ મુકી મુરદા થઇ બોંય પડી ગયા અને ફના થઇ ગયાં અને જેટલાં ખચવા પામ્યા તેઓ ધ્રુજતા ધ્રુજતા બોંય પડી રહ્યાં, અજબ કયામત જેવી ધારતી તેઓ ઉપર આવી પડી હતી કે સર્વના ચહેરા ઉપર મૌતના ચીનહ જાહેર થયાં, જ્યારે કેટલોક વખત થયો ત્યારે તેઓને વળી કાંઇ શુદ્ધિ આવી અને ડરતાં ડરતાં એકબીજાને પુછવા લાગ્યા કે ભાઇયો આવો ભયં-કર અવાજ ક્યાંથી આવ્યો ? તેઓનો બાદશાહ “રઝ્મંદે છન્ની” જેહોશ થઇ તખ્તની નીચે પડી ગયો હતો, તેને પોતાના નજીસ શરીરનું જરાએ ભાન રહ્યું ન હતું, જ્યારે તેને શુદ્ધિ આવી ત્યારે મનમાંને મનમાં ધણો ગુસ્સે થવા લાગ્યો અને વીચારવા લાગ્યો કે આ શું થયું ? શું જમીન તો શાદી ગઇ નહીં હોય ? પણ જ્યારે વધારે શુદ્ધિ આવી ત્યારે વળી ખીહતો ખીહતો તખ્ત ઉપર જઇને બેઠો, આ વખતે તેને એવી બેશુદ્ધિ હતી કે કાંઇ કહેવાની વાત નહીં, થોડીવાર પછી તેણે નજર ઉઠાવી સામે જોયું તો શું જુવે છે કે પોતાની સામે હઝરતે શેરે ફિરદોગાર હૈદરે કરાર ઉભા છે. હઝરતે અલી અ. ને જોઇને તે એમ સમજીને હંસ્યો કે અહા ! જેની હું શોખમાં હતો તે માણસ તો આજ મહારી સામે આવીને ઉભો છે ! આમ કહી તેણે પોતાની મુર્તિયોના તર્કમાં આવી મનમાં કહેવા લાગ્યો કે હું તમારી પુજા કેમ ન કરું ? હે ! મુર્તિયો ! તમે તો મારા કદા શનરૂને મારા કબજામાં લાવીને મુકી દીધો પછી એ-કદમ ખુશ થઈ મુર્તિયોનો શુકર કરી મોહટા સાદે બોલ્યો કે પેલા મારા ખાસ ત્રણ પહેલવાનો ક્યાં ગયાં ? તેમને મારી શેયામાં હા-નર કરો, તેની ફ્રાજમાં ત્રણ નામદાર ગુનાતની જાતાના પહેલવાનો

હતા તેમને તેણે બોલાવ્યા, તેઓને તેણે જંગ કરવાની આજ્ઞા આપી આ ત્રણ પહેલવાનોમાંથી એકનું નામ “સમરાત” હતું જેની તારીર એટલી છે કે તે પોતાના મુકાબલામાં એક લાખ શતરૂઓ સાથે એકલો લડાઈ કરી ફતેહ પામતો હતો. બીજા પહેલવાનનું નામ “કરતાસ” હતું જેની સાથે જીનાતોની અસંખ્ય ફાજ રહેતી હતી અને ત્રીજા પહેલવાનનું નામ “તીહુર” હતું, અને આ અંબા જમરદસ્ત અને લડાઈમાં પ્રવિણ હતો કે ત્રણ લાખ દુશ્મનોની સાથે એકલો લડી ફતેહ પામતો હતો. તે જીનાતના આદેશાહે તે ત્રણને બોલાવીને કહ્યું કે ભાઈયો ! આ માણસ જે ઉભો છે તેને તમે સારી પેટે ઝોળખો છો તો પણ હું તેના વીરો કહુ છું, આ મોહટો પહેલવાન અને જંગી જવાન છે તેનું નામ અલી ધખને અખી-તાશીય છે અને આપણાં જીનાતોનો કટ્ટો શતરૂ છે, આ આખી પૃથ્વી ઉપર પોતાનો કાયુ જમાવી હવે પૃથ્વીની સપાટી નીચે શુરવીરતા ભરી રીતે આપણને તાબે કરવા આવી પહોંચ્યો છે, આણે પોતાની એકજ તસવારથી રણ સંઘ્રામમાં લાખો પહેલવાનોને કતલ કરી નાંખ્યા છે, “ઝુલ હુમાર” “વલ કમર” “સલાસલ” “મરહુમ” અને “અન્તર” જેવા પહેલવાનોને મારીને નીસ્તો નાખ્યું કરી ચુક્યો છે. પૃથ્વી ઉપર આના હાથમાં જેટલાં મુર્તિપુજકો આવે છે અને તે ગમે તેવા શુરવીર અને જોશવર હોય તેમને જીવતા બાકી મુકતો નથી, તેણે તમામ મુસ્લીમો અને ખ્રીસ્તોને તેડી ફેડી લાખો ખુતબાનાઓ અને મંદીરોનો નાશ કર્યો છે, તે માણસ જીવ હોવા છતાં આપણી સાથે લડવા આવ્યો છે તે ઉપરથીજ તમે તેની હીમ્મત અને શુરવીરતાનો અંદાજે કરી શકો છો, મોહમ્મદે તેને આપણી પાસે એટલા માટે મોકલ્યો છે કે તે આપણને પણ મુસલમાન

ખનાવે, પણ હેં ! હેં ! હેં ! આપણુ જીનાતોની સામે તેનું શું ચાલવાનું છે ? જીનાતોની સાથે લડવું કાંઈ જેવી તેવી વૃત્ત નથી. ઉપરાંત મારી પાસે જીનાત અને દેવ લોકોની નવ લાખ ફૈજ મવજુદ છે, અને એક તરફ તે એકલો ઉભો છે અને તે પણ વળી આદમ જાત ! શું તેની ગંજાવર ફૈજ સાથે એ લડી શકવાનો છે? કદી નહીં એવો એને માતજ અહીં ઘેરી લાવો છે, હું એક લાંબા સમયથી આને પકડવાની ઇચ્છા કરતો હતો અને તેની શોધમાં રહ્યા કરતો હતો પણ મુરતીયોએ આને મ્હારી આશા પરીપુર્યું કાઢી છે, તમે ત્રણમાંથી કયો પહેલવાન એવો જવાં મરદ અને શુરવીર છે કે જે રણ સંગ્રામમાં ઉતરી પડી તેને મારી પાસે જીવતો પકડી લાવે ?

આ સાંભળતાંજ “લીલુર” તરતજ ઉભો થયો અને પોતાના બાદશાહના હુકમનો અમલ કરવા તૈયાર થયો, આ પહેલવાન ધણોજ ખુંખાર જંગી અને ઝખઝરત હતો, તેણે પોતાના શરીર ઉપર લડાઈના હથીયારો સજી લીધાં, તેનું કદ સીતેર ગજ લાંબુ હતું, તે તરતજ એક પહાડ જેવા મોઢટા અજગર ઉપર અસ્વાર થઈ ગયો અને ચામુકની જગ્યાએ તેણે પોતાના હાથમાં એક સાંપ લટકાવી દીધો અને ગર્વ કરતો કરતો હઝરતે અલી અં ને દીશામાં ઉભા હતા તે દીશા તરફ ચાલ્યો જ્યારે તે હઝરતની પાસે પહોંચ્યો ત્યારે મોઢટા સાદે બોલ્યો કે હું જીનાતોના બાદશાહ “રઅદે જીની” ના લસ્કરનો પહેલવાન છું, મારું નામ “લીલુર” છે, ચીનના રાજ્યમાં (અજના નાદેશનો) હુજ બાદશાહ છું, મારી સાથે ધણી અસંખ્ય ફૈજ છે જેમાંનો દરેક સીપાહી લડાઈમાં જરાએ પાછી પાની કરતો નથી, હવે હું તમને પુછું કે તમે અહીંયા કેવી રીતે આવો પહોંચ્યા? આ કવો તો ધણોજ ખરાબ અને આફનો અને બલાએથી

બરપુર છે, તેમાં ઇનસાન તો આવી શકતોજ નથી પણ તમે એવું તે શું જાદુ કર્યું ? કે એકલા તને તનલા અહીં આવી હાજર થયાં? અમે જાણતાનો તો નીયમ છે કે જે કોઈ માણસ અમારા કબજામાં આવી જાય તો તેને કદી જીવતો મુક્ત નથી ? તમને એવું શું સુઝ્યું કે જાણી જોઈને આવી જલા માથે હોરી લીધી ? હવે તમે અહીંયાથી જીવતા જવા પામશો એવો વીચાર કરવો કે ખ્યાલ રાખવો મીથ્યા છે, આજ ગારા મનની મુરદ પુરી થઈ કેમકે હું પૃથ્વી ઉપરના તમામ શુરવીર પહેલવાનોનો તમારાથી જાહેરો લઈશ, અને જ્યાં સુધી તમારી પાસેથી પુરેપુરો જાહેરો નહીં લઉં ત્યાં સુધી અહીંયાથી પાછો જઈશ નહીં, “લાત” અને “ઉઝાના” સોગમ ખાઈ કહુ છું કે હમણાં હું તમને એટલી સજા કરીશ કે હવે પછી તમે લડાઈનું નામ મુકી દેશો. અને મહારી ખુંખાર તલવારનો સ્વાદ તમને એવો યાદ રહેશે કે કદી ભુલશો નહીં. આખી દુન્યાને તો તમે મારી ફતેહ કરી લીધી પણ હવે તમે તમારો જીવ તો બચાવો ખરા. તે મરદુદના આગા વેણુ સાંભળી હઝરતે અંગીરસ મોઅમેનીન અ. બોલ્યા કે—

ઓ મરદુદ ! નાપાક ! મારી સામે તારી શી ઝોકાત છે કે આવી ડીંગો અને ફીશીયારીયો મારે છે ? ઓ મલકન ! હવે પછી આવા કુદર અને શીરકના કલામ તારા મોંઢમાંથી કાઢતો નહીં, યુદ્ધવંદે તઆલાના બેદ તારા જેવા નાપાક અને કાફર શુ જાણે ? તે જેને ચાહે છે તેને ફતેહમાં જનાવે છે અને જેને ચાહે છે તેને હરાવે છે, ખરેખર તુ લડાઈના મયદાનમાં હાર પામીશ તેની અઝી મુશ્શાન દરગાહમાંથી તકબ્બુરી અને અલંકાર પરનારને જરા પણ દીન ચીના શીક્ષા મળે છે, હઝરતે અંગીરસ મોઅમેનીન અ. તેને

આવા નરીદત કારક કલામ કલા પશુ તે ગન્દુદને તેનાથી કાંઈ અસર થયો નહીં બલકે વધારેને વધારે ગુસ્સાથી બળવા લાગ્યો તેના અંગમાંથી અગ્નીના બડકા નીકળવા લાગ્યા અને ભમરે ચઢાવતો અને હોંક દબાવતો તલવાર ઉપાડી આગળ વધ્યો, અંતે હઝરતે અલી અં ઉપર હુમલો કર્યો જ્યારે તેણે હમલો શરૂ કર્યો હતો ત્યારે તેના નાક અને મોંડમાંથી અગ્નીના બડકા નીકળી રહ્યા હતા, હજી તે હઝરત ઉપર ધા કરવા પામ્યો ન હતો એટલાં તો હઝરતે શેરે ખુદા મ્યાનમાંથી ઝુલફદાર ખેંચી તેની ગરદન ઉપર એવી મારી કે ધા પડતાંજ તે મરદુદ જીવ મુકા ભોંય ઉપર પડી ગયો અને તેનું નાપાક માથું જીદુ થઈને હઝરતના પવિત્ર કદમો આગળ આવીને પડ્યું, તે “તીહુર” ની ફોજ આ સધળી કયફીયત અને હકીકત નજરો નજર નેતી હતી, તેઓએ પોતાના નામી સરદારને ગાયો જઈ ફોજનાર એટલે જહન્નમ વાસીસ થતો જોઈ શોર બકાર મચાવી દીધો, કોઈ હાથ ધસવા, કોઈ અફસેસીથી પોતાના માથા ઉપર ધુળ ઊરાડવા કોઈ રડવા કુટવા લાગ્યો અર્થાત તે લાખો જીન્નાતના હોશ હવાસ ઉડી ગયા, ઝુલફદારનો આવો ધા તેઓએ અત્યાર સુધી કદી દીઠો નહતો પછી હઝરતે હયદરે કરસારે વળી તલવાર ચલાવી અને “તીહુર” ની આખી લાખો જીન્નાતોની ફોજને જહન્નમ વાસીસ કરીદીધી, તેમાંના એકને પશુ જીવતો રહેવા દીધો નહીં, જ્યારે “તીહુર” અને તેના લશ્કરના ફોજનાર ચવાના સમાચાર રઅદે જીન્નીને સંભળાવવામાં આવ્યા ત્યારે અનહદ ડર અને ભય વ્યાપી જવાથી તેણે પોતાની જીંદગીની આશા મુકી દીધી, પશુ તરતજ તે બદમખતે પોતાના બીજા “કીરતાસ” નામના પહેલવાનને પોતાની પાસે બોલાવ્યો અને તેને પોતાની પાસે બેસારી કહ્યું કે “તીહુર” નામદાર તો રજુસંઆમમાં

એક માણસ જાતીના હાથે માર્યા ગયો અને તેનું લસ્કર પણ દારૂ થયું આપણા માને મોઢટો અને જંગી પહેરવાન કતલ થયો, કોણ જાણે આ કેવો શૈરેનર આપણી સામે લડવા આવ્યો છે ? અને શું તેની હીમ્મત અને શુભઅત છે? હવે તો મને તેની બીકથી મારા પોતાના જીવનની આશા રહેતી નથી તીકુરના કપલ થવાથી મારી કમર ટુટી ગઈ, હવે હું તારા શીવાય બીજા કોને લડાઈમાં જવાનું કહું ? માટે હવે તું જ લડાઈમાં તેની સામે ઉતરી પડ, અને જો તું તેને મારી પાસે જીવતો પકડી લાવીશ તો તને ઇનામ દાખલ જાવું. વ્યવ જવાહીર અને ધન માલ અને ઇજ્જત આગર આપીશ કે તેનો અંદાજો બાકી રહેશે નહીં, અને સાથે હું તને ચીનના મુલકનો શાહનશાહ બનાવવાનું ખર્ચ વચન આપુ છું અને જો તુ તેને જીવતો પકડી લાવીશ તો જાણુ કે હવે તારા દીવસ અને નસીબ ચઢતા ગયાં.

રચાઈ મલકતનો હુકમ સાંભળતાં જ 'કિરતાસ' મલકત નીરનો નામુદ થવા માટે હજરતે અલી અં ની સાથે લડવા જવા માટે તૈયાર થયો તેણે લડાઈમાં સર્વે હથીયારો સજી લીધાં અને એક જીવ્યાર અજમરના ઉપર સ્વાર થયો. આ મલકતનું કદ બસો ગજ સાંધુ હતું. તેની સાથે જીનાત અને દેવજાદાઓનું અસંખ્ય ભશકર હતું. તે હજરતે અલી અં ની સામે આવીને કહેવા લાગ્યો કે સાંભળો મહાર નામ કિરતાસ પહેરવાન છે, જો તમે જીવવાની આશા રાખતા હોતો હવે તે રાખતા નહીં, હું મીસર અને શામના મુલકનો બાદશાહ છું અને "તીકુર" નામદારનો તમારાથી બહોલો લેવા માટે આવ્યો છું. પહેલાં તમે મને બતાવો કે તમે અહીંયા કેવી રીતે આવ્યા અહીં આવવાનો રસ્તો તમને ક્યાંથી મળ્યો ? એવું

તમે શું જાદુ ચલાવ્યું કે તે કુનામાં ઉતરી આહીં સુધી સહીસલામત આવી પુગ્યા ? આહીંયાં આવવું આદમ જનથી તદ્દન અશક્ય અને અસંભવીત છે. જે કોઈ આદમજાત આહીંયાં આવે છે, તો ક્યારેક માર્યો જાય છે. અમે જીન્નાત લોકો જાદુગરીમાં મંતર જાંનરમાં ધણાંજ પ્રવીણ હોઈએ છીએ પણ તમે તો સર્વેના સરદાર નીકળ્યા તમે તો અમારા કરતા પણ વધારે જાદુ જાણનારા જણાઓ છો. યાદ રાખો હું તમારું તે બધું જાદુ અજબડી કાઢી નાંખીશ, તમોને અહીંયાં આવવાનો સારો રવાદ અપાડીશ. તીહુર નામદારનો બદલો તમારી પાસેથી સારી પેઢે લઇશ, તમારી જાન મહારા હાથમાંથી બચત પામશે એવી શંકા પણ આણના નહીં, તમારા દોસ્તો અને રશીકો કે જે જાના આશરો અને સહારાના ભરેંસા ઉપર તમે લડવા તૈયાર થાઓ છો તેઓ આ વખતે ક્યાં ચાલ્યા ગયા ? આખી દુન્યામાં તમે એકલાજ મોહટા શૂરવીર શેરે જંગી મનાઓ છો અને મશહુર છો પણ હવે તમે જોઈ લેશો કે તમારી તે શુભઅત મહારી સામે ત્યાગશે નહીં હજી હું “ભાત” અને “ઉઝા”ના સોગન ખાઈને કહું છું કે જે તમે રાજી પુશીથી અમારા બાદશાહની શેયામાં હાજર થાઓ તો તમારા હકમાં બેહતર છે, તેમ કર્યાથી તમારાં નસીય જાગશે, આ વખતે મહારી આ સલાહ જે તમે માની લેશો તો આખો જન્મારો સુખશાંતીમાં ગાળી શકશો. મારી આ સલાહ ઉપર વિચાર કરી દ્યો અને મારી સાથે અમારા શેહનશાહની ખીદમતમાં ચાલો.

હજરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અબુ તેની અલી વાતો સાંભળી શરમાવ્યું કે ઓ મરદુદ તું શું બકી રહ્યો છે? ઓ લઇન બેદીન ! તું તારા શુભરાહ બાદશાહને શું સમજી બેઠો છે? તું જેને તારો

બાદશાહ કહે છે અને જેની તું તારીફ કરે છે તેને અને અમારો જાતી દુસ્મન અને દીનો ઇમાનનો કટો શતરૂ ગળીએ છીએ । હે ! નાદાન તું શામાટે અહકાર કરી આવા તકબ્બુરી બધા વેણુ બોલે છે ? તું જોતો ખરો કે તે પરવરદીગારના ફઝલોફરમ અને પ્રતાપથી હમણાં રથુસંગ્રામમાં તને કેવો મારેછું અને તને મહારી આશુલકકાર તલવારનો કેવો મઝા ચખાડુ છું ? અને તને કેવી રીતે જહન્નમમાં તહારી બેઇમાની અને બદકીરતીનો બદલો પામવા મોકલું છું ? હા જો તું ઇમાન લાવે અને પવિત્ર ઇસલામ કબુલ કરે તો અલબત્ત તું મહારી આબદાર તલવારથી ગચ્ચી જઇસ. અને તહારાથી ખુદાવંદે તઆલા અને રસુલવ્લાહ (સ-) રાજી અને ખુશ રહેશે અને પછી તને મરણુ શરણુ ચવા બાદ ઇમાન લાવવાના બદલામાં ફિરદૌસેબરી અંદર રાતા યાકુતનો મહેલ મળશે, અને નહીં તો હમણા હાલ હું તને ફીન્નાર કરું છું જ્યાં અગ્નિદુલ આબાદ ધગધગતી અગ્નીમાં બળતો રહીશ અને તને ત્યાંથી કોઈ મુક્ત કરાવી શકશે નહીં. હઝરતની આ હીદાયત યુક્ત વાણી સાંભળતાંજ તે મલકેનને ગુસ્સો આવ્યો અને એકદમ તેણે હઝરત ઉપર હુમલો કીધો.

હઝરતે અલી અ. તે મલકેનનો વાર રદ કર્યો, અને તરતજ તેની કમર ઉપર પોતાની આબદાર તલવારનો એવો વાર માર્યો કે તે મલકેન પોતે “તહસીન અને આફરોન” બોલી ઉઠ્યો, અર્થાત તે બે કટકા બરાબર થઇ લોચ ઉપર પડ્યો અને સીધો જહન્નમમાં પહોંચી ગયો અને ત્યાં તીલુરને જઈ ગયો. તેના સરવે સાથીઓ આ બનાવ જોઇ છાતી કુટવા લાગ્યા અને તેઓમાંથી જે દેવ અને જીન હઝરત સાથે લડવા આગળ નીકળ્યો તેને હઝરતે બે ટુકડા કરી જહન્નમવાસીલ કરી દીધો આખા રથુસંગ્રામમાં લાશોના ઢગલેઢગલા

થઈ ગયા અને લોહીની નદીયો વહેવા લાગી. આખર તેની ફાજનો એકઐક માણસ માર્યો ગયો. જ્યારે આ ખખર શહનશાહને પડી ત્યારે તો તેના હોશજ ઉડી ગયા ગોયા તેના ઉપર પુરેપુરું તબાહી પડી ચુકી તેણે પોતાના “શીમરાત” નામના ત્રીજા પહેલવાનને તેડી બોલાવ્યો. જ્યારે તે આવ્યો ત્યારે બાદશાહે તેને નીરાશા અને ભયપુરવક હાલતે કહ્યું કે અત્યારમાં હું ઘણેજ હયરાન અને પરેશાન થઈ રહ્યો છું. હવે શું કરવું તેની મને કાંઈ સુઝ પડતી નથી. પેલો માણસ જે સામે ઉભો છે તેણે “તીહુર” અને “કિરતાસ” જેવા બંને પહેલવાનોને અને તેમની ફાજના લાખો જીનાતોને જોતજોતામાં કતલ કરી નાંખ્યા. એક તો તેઓની જીદાઈથી અને આ ઉભેલા આદમ જાત એકલા માણસના ભયથી મ્હારું જીવતર ધુળમાં મળી ગયું છે, જીનાતો અને તે પણ વગી જીનાતો! “તીહુર” અને “કીરતાસ” જેવા જંગી પહેલવાનો એક પળવારમાં માત્ર એકજ માણસ જાતથી હાર પામી માર્યા જાયા તે જાણી એવી શરમ અને ગયરત આવે છે કે કોઈને મોંહ દેખાડવા જોગ રહ્યો નથી. પણ મેં તને અત્યારમાં એટલા માટે બોલાવ્યો છે કે મેં તને મોહટી મોહટી જંગોમાં ઘણીવાર અજમાવેલો છે અને ઘણી મોહટી મોહટી લડાઈયો તેં સર કીધી છે અને હું જાણું છું કે સઘળી જીનાત કોમમાં તારા જેવો શુરવીર અને બહાદુર બીજો કે.ઈ નથી, માટે હું તને હવે તેની સામે લડવા મોકલવા ચાહું છું કેમકે તે નામદારોનો બદલો જેમ બને તેમ જલ્દીથી લેવો વાજીબ છે. હવે તારા શીવાય બીજો કોઈ મ્હારો ગમખવાર રહ્યો નથી. જેની આગળ હું મ્હારું દુઃખ રડી શકું તેવો તુંજ એકલો છે, અને હું તને વચન આપું છું કે જો તું (મઆઝઅદલાહ) હઝરતે અલી અ.૦ તું માથું કાપી લાવીશ.

તો તને જોટલું મનામ આપીશ કે તું માલામાલ થઈ જઈશ અને તારા આખા ભવની બીડ ભાંગશે ઉપરાંત તને મોહરી મોહરી ત્રણ બાદશાહતનો શેહનશાહ બનાવીશ. આ સાંભળી તે પડેલવાન પણ હજરતે અત્રી અં સાથે લડવા તૈયાર થયો અને હથીયાર બાંધી રણસંગ્રામમાં આઠ્યો.

તે જોક મોહરી જયરદસ્ત ગેડી ઉપર અસ્વાર થયો હતો તેનું ઘોડેર જોલું કાળું અને બાયંકર હતું કે જોયા ઉજળા દીનસની અંદર અંધારી રાત આવી પડી હોયની ! તેણે આવતાંજ હાંકાટો કરી કહ્યું “હું જોક મોહરો જયરદસ્ત જંગી પડેલવાન હું” રમના રાજ્યના હુન્નાત અને દેવગાદાઓનો બાદશાહ હુંજ છું, મારું નામ “શામરાત મેરંગ” છે, હું મયદાનમાં માત્ર જોટલાંજ માટે આવ્યો છું કે તમારી સાથે જંગ કરું, તમે “તીલુર” અને “કિરતાસને લડાઈના મેદાનમાં નાલક માર્યો છે જેનો બદલો હું તમારી પાસેથી લગણું હાલ લઈશ અને તમને અહીંયા આવી આ તોરાત મચાવવાનો સારો મજા આપાડીશ. જ્યાં સુધી (મચાજઅહલાલ) હું તમારું શિક્ષકાપીશ નહીં. ત્યાં સુધી ખાણું પીણું મારા ઉપર લરામ છે. આ સાંભળીને હજરતે હસાવ્યું કે જો મુંજી ! જોડયા ! નામરદ ! આટલી તકબ્બુરાઈ નકર ! લગણું જોઈ લેજે કે તારી આ બધી શીશીયારીયો અને તારો ગર્વ આટલી આડંકાર કેવી રીતે મટાડી દઉં છું ? ! લગણું હાલ તને તારા મીત્ર “તીલુર” અને “કિરતાસ” ની સંગતમાં મોકલી દઉં છું, કેમ ગમરાય છે ? આટલો શું ચઢી ગયો છે ? અને કેમ જેમ મોંઢમાં આવ્યો છે તેમ બકે છે ? શું તે મહાન સર્વશક્તીમાન પરવરદીગારને બુની ગયો છે ? જો નાલાયક ! કાફીર ! તું તારો ફરનો મજા લગણું આપીશ, શા માટે તારા હાથે બાબી જોઈને દોઝબને ખરીદી

લે છે? ખુદાનો કરમ ખામને કહું છું કે જો તું તે કિસ્તાર ઉપર ધમાન લાવે અને ઇસ્લામ કબુલ કરે તો ખુદા તને દીન દુન્યામાં તહારી સર્વે મુત્તદો બર લાવશે, ખુદાવંદે તઆલા તેનો રસુલ અને હું તેનો વસી તહારથી ખુશ રહીશું અને તને જાનને જલ્લાનમાં સરફ રાજી મળશે.

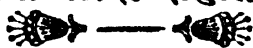
આ સાંભળતાંજ તેના કોષનો પાર રહ્યો નહીં. તેની આંખો લાક્ષ્મીજી થઈ ગઈ અને તેના શરીરમાંથી અગ્ની વરસવા લાગી અને તેના હાથમાં જે સીતેર મણનો ગુરૂઝ હતો તે હમરત ઉપર વર કરવા ઉઘ્યો હતો.

શેરે ખુદાએ તેનો વાર રહ ફગીને મ્યાનમાંથી તલવાર ખેંચી તેના સીર ઉપર ઝીંકી સખત વાર કર્યો કે તે તલવાર તેના બરાબર બે દુડડા કરી નેની અસ્તારીન. જીવ અને તંગને કાપતી નીચે કાતરી પડી. આંખો સખત વાર જોઈ તે મલકન પોતે અને બીજા જીવને ઝોકઝોક સખાશ્શા શાખોશ ખોલી ઉઠ્યા. તે મલકન નીચે જમીન ઉપર દુડકે દુડકા ચડી પડી ગયો અને દોઝખમાં લીધુર અને કિસ્તાસને જઈ મળ્યો. પછી તે જીવતામાં કાલાદલ મચી ગયો, સર્વે જીવતાં ક્રેધાગમાન થઈ ગયા અને જોયા ઉસ્કેરાઈ ગયા કે તેઓમાંથી મોહટાં મોહટાં નામચીન ખડેલવાનો ઝોકનીયાઅહ ઝોક લદવા માટે કિતરી પડવા લાગ્યા. પણ હમરતે હયદરે કરાર અંજ તેઓ સધમાંને દોઝખમાં પોતાના સરદારની શેવામાં રવાના કર્યા.

ખાદશાહ ધણો ગભરાયો અને શેરે વાવયક્ષા કરવા લાગ્યો, તેની આંખોમાં અધારાં ચઢી આવ્યાં, મગજ ચકરાવા લાગ્યું. તખત ઉપરથી પડું પડું થઈ રહ્યો અને વારંવાર કહેવા લાગ્યો કે—હાલ નવે હું શું કરું? દોને કહું? મને આ માણસ જાત શેરે

ખુદાએ તમાહ અને બરખાદ કરી નાંખ્યા. તમામ જનાતા પણ અતિપય ગબરાવા લાગ્યાં. કોઇ રડવા અને કુટવા મંડ્યો, તેઓની હીમ્મતો ટુટી ગઇ અને તેઓને હવે શું કરવું તે બાબે કાંઇ ચુકતી સુઝી નહીં. રઅદ જાનીને એક દીકરો હતો જેને તે પોતાની પાસેથી પળવાર પણ જુદો કરતો નહીં, તેના ઉપર “રઅદ”ની એટલી પ્રીતી હતી કે તેના વાળને પણ આળ આવવા દેતો નહીં. ઉપરાંત તે છોકરો પણ ધણો ખુશ્નુરત અને બહાદુર હતો.

રઅદ જાનીના દીકરા રાહીલનો અહવાલ.

આ જાનાતના શાહઝાદાનું નામ “રાહીલ” રાખવામાં આવ્યું હતું. તે જવાન પરસ્તાનના બાદશાહનો નવાસો (દીકરીનો દીકરો) થતો હતો. તે શાહઝાદો રૂપ અને કાંતીમાં પરીયો કરતાં જરાએ ઉતરે તેવો નહતો, તેનો બાપ “રઅદ” જાની તેને ધણોજ આહતો તેની માતા પણ તેના ઉપર ધણી પ્રીતી રાખતી ગોયા તેની આશક હતી, અર્થાત જ્યારે રઅદ જાનીને કાંઈ સુઝ પડી નહીં ત્યારે તેણે પોતાના એ “રાહીલ” છોકરાને બોલાવ્યો અને કહ્યું કે હે ! પ્રિયપુત્ર ! હવે મહારા આયુષના દીવસો પુરા થયા, અને કદાચ જીવું તો શું મોંઘ લઇને જીવું ? મહારા જાનાતના લસ્કરમાં જેટલા બહાદુર અને શુરવીર નામદાર પહેલવાનો હતા તેઓને આ પેલા ઉભેલા શેર જેવા માણસે બેતખેતામાં હલાક કરી નાંખ્યા. હું તે પહેલવાનોના જોરથીજ રાજ્ય કરી રહ્યા હતા, હવે મહારા રાજ્યની પાયમાલી શરૂ થઇ આ યુધ્ધના પરિણામ બાબે મને ધણોજ ભય રહે છે, મહારાં બનેલું કામ નામ આજે બગડવા બેઠું છે, મેં તમારા લડાઇ અને યુધ્ધ સમયીના હુનરો ધણી લડાઇઓમાં જોયાં છે માટે અમે ફરજ

હમણાં તું રણસંગામમાં જ અને તારી પુખ્તવાર તલવારનું મ્યાન-
માંથી ખેંચી તે શેરે પુદાનું (મચ્છાઝઅલ્લાહ) માથું કાપી આવ.
આમાં જરાએ વિલંબ કરવો મુનાસબ નથી, નહીં તો તે હમણાં
હાલ તે જુનાતોની સધળી વસ્તીને હલાક અને પાયમાલ કરી
નાંખશે. હે ! ફરજદ તારે હવે તેનાથી જરાએ ડરતું જોઈએ નહીં.
જેવી રીતે ફાડીખાનારો શેર પોતાના શીકારને દબાવી લે છે તેવી
રીતે તું પણ તેના ઉપર જઈને ટુટી પડ. હું પોતે પણ તારી મદદ
માટે લડાઈમાં ઉતરી તારી સાથે આવી ઉભો રહું છું, હું તારાં સર્વે
જંગી હથીયાર હમણાં મંગાવી આપુ છું હે ! ફરજદ જો તું જરા
પણ ઢીલ કરીશ તો તે શેરે કિરદિગાર આનની આનમાં એટલે
જોતજોતામાં સર્વે જુનાતો અને દેવો અને પરસ્તાનનું સત્યાનાશ
વાળી દેશ. માટે મુનાસબ અને હાલ મસલેહત એજ છે કે જેમ હું
કહું છું તેમ તારાથી હમણાં હાલ મ્હારા કહેવા ઉપર અમલ કર.

રાહીલે પોતાના પિતાની આજ્ઞા સાંભળી તેને માન આપવા
પોતાની અંસ્વીરીના ઘોડાને જાદુના જોરથી બનાવવામાં આવ્યો હતો
તે મંગાવ્યો પછી પોતાનાં સર્વે હથીયારો મંગાવી પોતાના શરીર
ઉપર ખાંધ્યા. જ્યારે સર્વ પ્રકારે સારીપેઠ તૈયાર થયો ત્યારે કાંઈ
હથીયાર જુલે ચુકે રહી ન જાય તે પુરું રીતે તપાસી વીજળીની
જેમ હઝરતે અલી અ. ની સામે આવીને ઉભો રહીને હંશીને
જોલ્યો, પ્રકાર પ્રકારની આફનો અને બલાઓથી ભરપુર જે ઉપરથી
“બીરૂંડ અલમ”ના નામે જોળખાતા કુવામાં ઘૂંઘ આપ અહીં કેવી
રીતે આવી શક્યા ? ખરેખર તમે અહીંયા આવવામાં ઘણી બહાદુરી
અને દીલેરી કાંધી છે અને નિશંસય (બીલાશક) તમે ખરેખરા બહાદુર
જવાંમરદ અને શુરવીર છો. પ્રથમ સાંભળી લ્યો કે જે માણસ અ-

હીયા આવી ચડે છે તેને, જાની દુશ્મની હોવાના કારણથી, અમારી જુનાતી શક્તી તેને પાછો જીવે જવા દેતી નથી, પણ તમારા હાથથી અમે સર્વે લાચાર થઈ ગયા છીએ કેમકે તમે અમારી દૈનિકના ત્રણ મોહટા મોહટા નામી ગારામી ખેડવાનોને કંત્ર કરી નાંખ્યા છે અને એવી રીતે તમે અમેને નિર્બળ બનાવ્યા છે, પણ એ સાથે એટલું યાદ રાખો કે તે સધળાઓનો કૌવત અને શક્તી મહારી કૌવત અને શક્તી સાથે સરખાવતાં ઠાંઈ નહતી. મહારી નજરોમાં તેઓ તુચ્છ અને હીચકારા હતા. હું તેઓ સર્વનો બદલા સારીપેડે તમારી પાસેથી લઉં એટલા માટે આવ્યો છું. પણ આપણે એક બીજા સાથે લડવા માટે હથીયર ઉગામીએ તે પહેલાં તમે મહારો અહવાલ સાંભળી લ્યો તે વધારે ઉચીત છે. હું “રાહિલ” નામથી ઓળખાઉં છું. હું “રચદેજીની”નો પુત્ર થાઉં છું; મહારી માતા પરસ્તાનના બાદશાહની દીકરી છે, હું એવો અપરદસ્ત પહેલવાન અને કૌવતવાળો છન્નાતમાંનો શેહઝાદો છું કે દેશોક અને અજીતનાત લોકમાંનો કોઈ મહારી બરાબરીનો હાલો કરી શકતો નથી.

જ્યારે હજારો અખીરૂં મોઅમેનીન અં રાહિલ ઉપર નજર નાંખી ત્યારે તે ચંદ્રમા અને સુરજ જેવો ખુબસુરત પ્રકાશિત ચહેરાનો જણાયો, તેના માથા ઉપર પ્રકાર પ્રકારના તેજસ્વી હીરાગાણેક છત્યાદી ઝબેરાતનો મુગટ શોભી રહ્યો હતો જે કોઈ ગાણુસ તેના એવા કાંતિમય પ્રકાશિત અને તેજસ્વી ચહેરાને જોઈ લે તો પછી કયાગત સુધી તે મનમોહક સુરત મુરતને ભુલે નહીં. તેનો ખોશાક તેની ખુબસુરતીને વધારેને વધારે દીપ્તમાન અને શોભામાન બનાવતો હતો. હવે “રાહિલે” હાંકાટો કંઈ અને બોલ્યો કે હું ! જવાંમસ્દ !

તમારું ધ્યાન ક્યાં છે? તૈયાર હું શીયાર અને ખચરદાર થાઓ, બુઝો હું તમારા ઉપર આવી પહોંચ્યો. એમ કહી તરતજ તેણે પોતાનો ઘોડો ઉડાવ્યો અને હઝરતે હયદરે કરસાર ઉપર હમલો કરી મ્યાનમાંથી તસવાર ખેંચી જેવો વાર (ધા) કરવા જતો હતો કે હઝરતે હયદરે કરસાર ગયરેકરસાર આઠ કાંઠા વિચારીને કુદ્યા અને પોતાના પવિત્ર હાથવડે તેનો કમરપટો પકડીને ઘોડા ઉપરથી ઉઘો કરીને ઉપડી લીધો અને તેને પોતાના પવિત્ર શીરુ ચુગારક ઉપર ચકર ચકર ફેરવવા લાગ્યા. અને તેને એમ ફેરવતાં ફેરવતાં ફરમાવ્યું કે હો રાહિલ જો તને ત્હારો જીવ વ્હાલો હોય તો જલદીથી “ કસેમએ તૈયબ ” પડી લે નહીં તો આ મ્હારી આખદાર તસવારથી ખચી શકીશ નહીં. હમણાં ભોંય ઉપર એવાં જોવાં જોવાં પટકી મારીશ કે ત્હારા હાડકાંના ચુરેચુરા થઈ જશે અને તનમનમાંથી પ્રાણ અને અહંકાર નીકળી જશે જો તું તનમનથી ઇમાન લાવતો હોય તો હું તને અમાન આપુ છું. હે ! જવાન ! ત્હારે ત્હારા પોતા ઉપર રહમ-દયા આવી જોઈએ, ત્હારે દોઝખની અગ્નીમાં બળવું કપુલ કરવું જોઈએ નહીં. ગતે ત્હારા ઉપર ઘણી રહમ આવે છે અને તેથીજ હું તને સમજાવું છું, ત્હારા બાપનું માથું કાપીને હું તનેજ અહીંયાનો બાદશાહ બનવીશ. અને એજ સોનેરી તખત ઉપર બેસારીશ, ત્હારાજ માથા ઉપર બાદશાહી મુગટ પહેરાવીશ, હે ! બાધ જો તું મુસલમાન થઈ જઈશ તો ખુદાવદે તઆલા ત્હારાથી ઘણો રાજી રહેશે, ક્યામતના દીવસે તને આરામ અને રાહત આપવા માટે બેદિશ્તમાં મકાન અતા ફરમાવશે. અને જો તું મ્હારી આજ્ઞા ઉપર અને હિદાયત ઉપર અમલ નહીં કરે તો ત્હારે હમેશાં દોઝખમાં બળવું પડશે.

હઝરતનું આ ફરમાન સાંભળતાંજ શાહઝાદો “રાહિલ” સાચા

દીક્ષથી મુસલમાન થયો, અને ઇમાન લાવી પોતાનો જગ્યાન ઉપર કમલજો તૈયારી જારી કર્યો, ખુદાજો વહદલુ લાશરીકની કસમ કે તે ઇમાન લાવવાથી બન્ને જહાનમાં સરફરાઝ વ મુગતાઝ થયો. જ્યારે તે ઇમાન લાવી ચુક્યો ત્યારે શાહનશાહે દુન્યવદીન હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ. તેને અમાન આપી અને તેના હકમાં શાખાશી અને આશરોનના કક્ષામ ફરમાવવા લાગ્યા. અને રાહીલને સંખોધી કહ્યું કે “હે ! રહિલ તેં જે દીન ઇસ્લામ કબુલ કર્યો તેના પ્રતાપથી તું મ્હારી આ આબદાર તલવાર ઝુલ્ફકારના મારથી મુકતી અને અમાન પામ્યો, તું જીન્નાતના ટોળાથી અને તેઓના મઠુ ઇલાદીથી જરાજો ડરતો માં. હવે તું ખુદાના રઝમે કરમની આશા રાખી જે કાંઈ થાય તે જોતો રહે. ઇનશાઅલ્લાહો તઆલા આ સર્વે જીન્નાતોને હમણાં હાલ કતલ કરી જહન્નમવાસીલ કરી નાંખ્યું, અને તું જો કે હું તેઓના ગરૂર અને તકબ્બુરની તેઓને કેવી શીક્ષા કરું છું અને મહાન પરવરદિગારની મદદથી તેઓને કેવા નીસ્ત અઘ્રે નાખ્યું કરી નાંખ્યું છું, હઝરતનું આમ બોલવું સાંભળી ઘણો ખુશ થયો અને ઇમાનપુર્વક તે હઝરતની પાસે બેસી ગયો અને પાક પરવરદિગાર સરજનહાર મલિક ખાલિકના અનહદ શુકરો (ઉપકારો) માનવા લાગ્યો અને તે વારંવાર કહેતો કે હે ! પરવરદિગારે આલમ ! ત્હારી કુદરત, અઝમત અને જલાલતને કુરબાન જાઉં કે તેં જનાબે અલીયે મુરતઝા અ. ના એહસાનની મારફત મ્હારી બન્ને જહાનની મુસ્કેલીયોને અને અવધડોને આસાન (સ્થેલ) કરી દીધી. તું મને યુમરાહી કુદર અને શીરકના અધારમાંથી પાંવત્ર દીનના તેજસ્વી પ્રકાશમાં લાવ્યો અને મુકિત અને મોક્ષને લાયક બનાવ્યો.

આહીયા રહિલ આમ શુકર માની રહ્યો હતો અને પેલીમેર

તેના બાપને ખબર પડી કે રાહિલ છમાન લાવી મુસલમાન થઇ ગયો. અને તેણે ખરા અંતઃકરણપુર્વક ખુદાવદેતઆજ્ઞાનો તત્ત્વદ (ઐક્યતા) અને હઝરતે મોહમ્મદ સં ની રીસાલત (પયગમ્બરી) અને હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અં ની ત્રિલાયત અને વિસાલત સ્વીકારી અને કબુલ રાખી, અને જે હઝરતે અલી અં નો કટ્ટો સંતરે બનીને ગયો હતો તે હઝરતે અલી અં નો મોદિએ જાની વદિકી બની ગયો. આ ઉપરથી રખદેજની રાડો અને પોકાર પાડી રાયા મંડ્યો. આખર રાતાં રાતાં બેહોશ અને મુહાંગત થઇ તખ્ત ઉપરથી ભોંય ઉપર પડી ગયો. જય રે કાંમ શુદ્ધિ આવી ત્યારે પોતાનું માથું કુટીને કહેવા લાગ્યો કે હાય અશ્વોસ મહારો પોતાનો પુત્ર મહારાથી ફરી ગયો ? હવે શું બાકી રહ્યું ? હે ! રાહિલ તેં શમાટે પોતાની જાતને હલાકાતમાં નાંખી ? તેં કેમ તેનું કહેવું માની લીધું ? તેં મહારી સાથે આવો દગો કેમ કર્યો ? તુ મુસલમાન કેમ થઈ ગયો. મને તો ત્હારો ઘણેજ ભરોસો હતો, હવે હું શું કરું ? ત્હારા મુસલમાન થવાથી મહારા ઉપર તો કયામત આવી ગઈ. હાય ! શું તું મહારા ખ્યારને મહારી મહેરબાનીએને, મહારી પ્રીતીને જીતી ગયો ? હાય હવે હું જીવીને શું કરીશ ? ભે જોવી રીતે તું મને વિસરી ગયો તેવી રીતે હું પણ તને વીસરી જાઉં છું. પહેલાં તો મહારે તનેજ મુસલમાન થવાનો સ્વાદ ચખાડવો જોઈએ, પણ વળી ખ્યાલ આવે છે કે જે થવાનું હતું તે થઈ ગયું હવે તેમ કર્યાથી શો લાભ થવાનો ?

આમ ફેટલીકવાર વિલાપ કર્યા પછી તેણે પોતાના સધળા ભક્તરને બોલાવ્યું અને તેઓને આજ્ઞા આપી કે તમે સર્વે એકઠાં મળી મૈદાનમાં ભઠવા ઉતરી પડો અને (નકિઓમિદનાહ) હઝરતે અલીએ મુસ્તઝા અં નું શીશ (મુખારક) કાપી લાવો. તમે રં

એકઠાં થઈ તલવારો ખેંચી લ્યો અને સર્વે એકઠાં નળી તેના ઉપર
 ટુટી પડો. હે ! મહારા બહાદુરો ! આલતાં સુધી તો જો તમારાથી
 અને તો તેને જીવતો મહારી પાસે પકડી લાવો. આ હુકમ સાંભળ-
 તાંજ લાખો જીન્નાતોનું અસંખ્ય લશ્કર તેના હુકમને માન આપવા
 ખુલ્લી તલવારો ખેંચી નેજાઓ ખેંચી કરી કમાનોમાં તીર જોડી
 મમદાનમાં ઉતરી પડ્યા. આ ફોજ નવ લાખ અને કેટલાક હજાર
 જીન્નાતોની હતી તે સર્વે એક મહા મોહટા સમુદ્રની સમાન મોજાઓ
 અને છોળાઓ મારતી હજરતે અલી અ. તરફ ઝુકી પડી અને તેઓને
 વચમાં ઘેરી લીધાં. જ્યારે હજરતે અલી અ. ની આસપાસ આ
 તમાગ લશ્કર અડગ પવંતોની સમાન આવીને ઉભુ રહ્યું ત્યારે સર્વે
 સ્થળે અંધારું ધમધાર થઈ ગયું, તેઓએ મારો અને પકડોના એવા
 ભયંકર અવાજો કાઢ્યા માંડ્યા હતા કે તે અવાજોથી સાતે આકાશ
 ધ્રુવ ઉડ્યા હતા અને પૃથ્વી ઉપર ધરતીકંપ થવાનો ભય ઉત્પન્ન
 થયો હતો. હજરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ. રાહિલને ફરગાવ્યું કે
 તું જરાએ ખીહતો નહીં, આ લોકોના અવાજોને તું કે તેઓના ડરાવ-
 વાનો જરાએ અંદેશો કરતો માં. તું જોતો ખરો અલ્લાહ
 તઆલાના ફજલો કરમથી હું હમણું હાલ તે સર્વેને ફના ફીન્નાર
 કરી નાંખું છું. તું ત્યારે જોયા કર. તે પરમ દયાળુ પરવન્દિગાર મને
 શતરૂઓની સામે ફતેહ આપનાજ આવ્યો છે અને આપશે. હું તે-
 ઓમાંના એકના પણ નાપાક શરીર ઉપર માથું રહેવા દઈશ નહીં.
 જ્યાં સુધી હું એ સર્વેને કતલ કરી નાંખીશ નહીં ત્યાંસુધી રણસં-
 ગ્રામમાંથી મોંઠ પણ પાછું કેરવીશ નહીં. એટલું કહી હજરતે અ-
 મીરૂલ મોઅમેનીન અ. અલ્લાહો! અકબરનો નારો માર્યો અને
 ફવરન મ્યાનમાંથી ઝુલફકારે શરરઆરને ખેંચી લીધી અને તે સર્વે

દીનના દુશ્મનો ઉપર હુમલો કર્યો. ઘણી ઝડપ અને ત્વરાથી કાફરોના
ગાથા ઉપર હુમલો કરવા લાગી; પહેલાંજ હુમલામાં લાખોનો
ફેસલો કરી નાંખ્યો લાખો લાશો ગિરજા બોંય ઉપર. લોહીમાં
ખરડાએલી પડીયો હતી, લાખોમાંથી લોહીના ડ્રુવારા ઉડતા હતા જેથી
એમ જણાતું હતું કે લોહીના વાંસાદ વરસી રહ્યો છે, આ વખતે
તે રણસંગ્રામનો અનુભવ સીન (દેખાવ) થઈ રહ્યો હતો કેટલાક
અફસોસીથી હાથ ધસતા હતા. કેટલાક ઝખ્મી થએલા અર્ધદલાલ
થએલા જનવર સમાન તડપતા હતાં, કેટલાંક હાય, હાય, વાય વાય
ની બચંકર અવાજો કાઢી રહ્યા હતા. કેટલાંક મસેકુસ મૌતને અને
દોષખત દરમજને ખુશો જોઈ પસતાતા હતા. લોહીની નદીમાં
કેટલાંક ડુબતાં હતાં, કેટલાંક ઉપર તરતાં હતાં, કેટલાંક ગોતાં ખાતાં
હતા, અને કેટલાંક તો લોહો પી જવાથી દમ ઘુંટાવાની પીડમાં
ફંસાયા હતા, લોહીની રેલમછેલ થઇ ગઇ હતી, શું ઝુલફકાર જેના ઉપર
પડતી તેના આંખ મીચાગણી કરતાં. પણ એહા વખતમાં ફેસલો
કરી નાંખતી હતી. વાંચકો ! આ કેકાણે મહારી અરજ ઉપર જરા
લક્ષ દ્યો શું જ્યારથી સુષ્ટી ઉત્પન્ન થઇ છે સારથી આજ દીન
સુધી કોઈ માણસ એનો થયો છે કે જેનાથી હજરતે અલી અં ના
હાથ મુખારકથી જેવાં અનુયય અને ગરાયય કામ નહરે થયાં છે
તેવાં તેનાથી થયા હોય ? આણીમેર હજરતે અલી અં એકલા તને
તનદા માત્ર હાથમાં ઝુલફકાર પકડી ઉભા હતા અને પેલીમેર નવ
લાખ અને કેટલાંક હજાર માણસો નહીં પણ જીન્નાત અને દેવગાલ
ઓ પ્રકાર પ્રકારનાં હથીયારો અને નદુધ શકતી સજીત અખીતે
વરસાદ વરસાવી રહ્યાં હતાં કેટલાંક જીન્નાત અઝઘાહ ઉપર કેટલાંક
ગદીયો ઉપર અને કેટલાંક મોહટા મોહટા હાથીયો ઉપર અસ્ત્ર

થઈ હઝરતે અલીએ મુરતજા પરીચે રસુલે ખુદા આં ઉપર અહાધ કરી રહ્યા હતા. આ સર્વે જીન્નાતો તે એકજ પંડતો કદા શતર ખની જાદુ અને શેહરના બળે અગી વગસાવા ઉપરના અનેક ઉધમાત મચાવી રહ્યાં હતાં. પણ તાહરે મોજીએ કે તેઓની આ સર્વે સામગ્રી હઝરતે અલી આં ની માત્ર એકજ તલવાર જીલદકાર આગળ લાચાર હતી. જેવી રીતે પાનખર રૂતુમાં વૃક્ષ ઉપરથી પાંદડાં ખરે છે તેમ તે તલવારથી જીન્નાતોનાં બેઠા હડે પડતાં હતાં. જે વખતે જીલદકાર અલી રહી હતી તે વખતે જો કે ઘણાં જીન્નાતો મુકાબલો કરી રહ્યાં હતાં પણ તેઓના હોશવાસ હડી ગયા હતા, તેઓને કાંઈ સુઝ પડતી નહતી તેથી ગભરાતા હતા ચારે તરફ હઝરતે તુહ આં ના વખતના તોફાન જેવો ઘાટ મચી ગયો હતો સર્વે જીન્નાતો ભડવાથી થાકી જમ્મ લાચાર થઈ ગયા હતા. પણ જીલદકાર પોતાનું કામ એવીજ કુરતીથી બજાવે જતી હતી આમ્મા મજામાં એટલી ભારોના ઢગલા થઈ ગયા હતા કે તલખર મુઠાનો જમ્મા પણ બાકી રહી નહતી. મહારી કક્ષમમાં એટલી શક્તિ નથી કે જાંઘેલી અક્ષમની જંગનો પુરો અહવાલ લખી શકું. ઘણીખરી મોજાત પર હદીસોની અને સનદવાળી કીતાબોમાં જોવાથી એમજ સિદ્ધ થાય છે કે જનાબે હયદરે કરશર વસીચે રસુલે મુખતાર આં સીનેર રાત અને દીવસ સુધી “જાંઘેલી અક્ષમ”માં જીન્નાતોની સાથે રહ્યા. લખે છે કે હઝરતે અલી આં ને તેટલી મુદતમાં એક સેકન્ડ કે પણ જેટલી પણ કુરસદ મળતી નહતી પણ જ્યારે નમઝનો વખત થતો હતો ત્યારે તે શેરે કીબ્રીયાધ પોતાની શમશીરને બોંય મુકી દેતા અને તરત ધબાદતે ઈલાહીમાં મશગુલ થઈ જતાં. અને તે તલવાર જીલદકાર તે વખતે હઝરતે મુસા આં ના અસાની જેમ અઝદહા (ખજગર) બનીને તે

હઝરતનાં આસપાસ રસ્તી હતી અને પહેરો ભરતી હતી, અને જ્યારે હઝરતે અલી અબ્દુલ નમાઝથી ફરેગ થઈ જતા ત્યારે તે ઝુલફકાર વળી પોતાના િયમ પ્રમાણે તલ્લવાર બની જતી અને જ્યારે તે અજગર બની પહેરો ભરતી અને હઝરતે અલી અબ્દુલ નમાઝમાં મશગુલ હોતાં ત્યારે જે છત્રાતો અને દેવઝાદાઓ એકઠાં મળી હઝરતને ઇજા પહોંચાડવા પાસે આવતાં ત્યારે તે પોતાના મોંઢમાંથી તેઓ ઉપર એટલી અગ્ની વરસાવતી કે તેઓ સધળાં બળીને ભસ્મ થઈ જતાં અને જેઓ બળી જવાથી બચી જતાં હતાં તેઓ એવાં દુર નાશી જતાં હતાં કે પછી પાસે આવવાનું નામ લેતાં નહતાં અને એક બીજાને કહેતાં કે નાસો નાસો નહીં તો આ અજગર આપણને પણ બળીને ભસ્મ કરી નાંખશે, આપણે તો હવે શું કરવું કે આ માણસ તો જ્યારે નમાઝ પડે છે ત્યારે પણ હાથ આવતો નથી!! આપણે તો આને તલ્લવાર સમજવી કે અજગર સમજવો? અથવા ખુદાને કહર ગણવો? ગમે તે હોય પણ તે તલ્લવાર આપણી આખી કૈમ ઉપર એક આજ્ઞા અને યક્ષા સમાન બનીને આવેલ છે. આ જવાન કોઈ પણ યુક્તિથી આપણે હાથ આવે તેવો નથી. આપણા ઉપર અજબતરહની આજ્ઞા ટુટી પડી છે, આખર સર્વે લાચાર થઈ એકમત થઈ ‘રચાદગની’ની પાસે ગયા અને સર્વે જણ એક અવાજે ગબરાટમાંને ગબરાટમાં હાથ જોડી કહેવા લાગ્યા કે હે ! રચાદ બાદશાહ ! આમ હાથ જોડી આહીના શું બેશી રહ્યો છે? સાંતો અમારી સર્વે કૌવત તમામ અધ સુન્ની; હવે તું પડે લડવા માટે ઉતરી પડી અમારી કાંઈ મદદ કરે તો બાજુ મુઘરે આ પ્રમાણે તેઓ પ્રકાર પ્રકારના કાલાવાલા અને જોર શોરથી વિનંતી કરવા લાગ્યા. છેવટે તેઓએ કહ્યું કે જો તું લડાઈમાં ઉતરવામાં જસપણ

વિશ્વંબ કરીશ તો પછી એકે જીનકે દેવનું નામ દુન્યા ઉપર બાકી રહેશે નહીં. હવે તો અમારું કાંઈ ચાલતું નથી, હવે તો તે જવાનની સામે. નજર કરવાની પણ અમારામાં હીમ્મત બાકી રહી નથી, તેની આંખોમાંથી ગુરસાના અને ક્રોધનાં એવાં ચીન્હ પ્રગટે છે કે અમે તે સામે જોતાં ડરીએ છીએ છીએ. વળી ઉપરાંત તેની પાસે જે તલવાર છે તેને તો અમે જાદુ કહીએ કે શમશીર કહીએ કે શું કહીએ તે કાંઈ સમજાતું નથી. જેણે લાખો દેવ અને જીન્નાતોને જોતજોતામાં કતલ કરી નાંખ્યા. જ્યારે તે જવાન નમાઝ પઢવામાં મશગુલ થાય છે તે તલવાર નવીજ આકૃત ઉભી કરે છે એટલે તે મોહટો વિાળ અજગર બનીને તે જવાનનો પહેરો ભરે છે અને અમારા ઉપર એવી અગ્ની પરસાવે છે કે અમે સઘળાં બળીને બસ્મ થઈ જઈએ છીએ. અને જ્યારે નમાઝ પઢી રહે છે ત્યારે વળી તલવાર બની જાય છે અને જ્યારે તે ચાલે છે ત્યારે તો અમે તેને વીંજળીજ સમજીએ છીએ વિજળીની જેમ એકઠા પછી લાખોનું સત્યાનાશ કાઢી નાંખે છે. હવે તો તે નામદાર જવાન-ઉપર અમારી કોઈ પણ યુક્તિ કે જાદુ ઇત્યાદીનું પ્રયત્ન ચાલતું નથી.

આ સાંભળી રઅદજીની બોલ્યો કે તમે કેવા નામરદ છો. તેતો એકલો છે અને તમે લાખો છો!!! તમે સર્વે એકઠાં મળીને તેને જીવતો કાંઈ પકડી લેતાં નથી ? અને પછી મ્હારી પાસે કાં હાજર કરતા નથી ? શું કોઈએ એવી વાત સાંભળી પણ હશે કે બની આદમમાંનો એક લાખો અને કરોડો જીન્નાત અને દેવ ભોકાને હરાવે અને આજીઝ અને લાચાર કરે ? આતો ધણીજ ગઝબની અને અચરજ પામવા જેવી બાબત છે. ન તેણે સીતેર દીવસ અને સીતેર રાતોથી કાંઈ ખાણું ખાધું છે ન પાણી પીધું છે તોપણ તે તમે સર્વેને પાછા નસાડે છે અને કમહિમ્મત કરે છે? એતો ખરેખર

વિચિત્ર બાબત છે. જીજ્ઞાસુઓની સાથે બનીઆદમ અને તે પશુ વળી આવી રીતે એકબે લડ્યો હોય તેનો આ પ્રયમજ બનાવ લાગે છે. તમે આ કેવી બેશરમી અને બેગયરતી કરી રહ્યાં છો ? શું આજ સુધી કોઈ બની આદમ જીજ્ઞાસુને આમ માર મારી શક્યો છે, શું એકું તમે સાંભળ્યું છે ? કદી નહીં, ન એવું બન્યું છે ન બનશે, તમે કોઈ પશુ બાબતથી ડરી ગયા છો અને તેથી તમારા હક્ક છુટી ગયા છે, જરા પોતાના મનોને મજબૂત કરો અને હીમ્મત ધારણ કરો અને પછી તેને જીતો પકડી મ્હારી શેવામાં લાજર કરો. આજ સુધી શું કોઈ જીજ્ઞાસુ લાખો બનીઆદમોથી એ ડર્યો છે કે તમે ડરો છો? શું તમારામાં ગયરત બાકી રહી નથી ? હે ! જીજ્ઞાસુ ખરેખર તમે સર્વેના સર્વે બાયલા નામરદ અને નીલેજ થઈ ગયા, તમારામાં તમારી જાતીનું અભીમાન રહ્યું નહીં. ખરેખર તમે આખી દુન્યાની હાંસીને પાત્ર થયાં, આખી દુન્યા તમને મ્હેણાં મારશે. આટલું મોલી તે અત્યંત ક્રોધાયમાન થઈ તખત ઉપરથી ઉભો થયો અને તેણે પોતાની અસ્તારીનો ઘેડો મંગાવ્યો, આ ઘેડો જીજ્ઞાસુ ઘેડાની નસલમાંનો મોહટો અને જાતવંત અને મહા હીમ્મતી હતો. તે ઘેડાના માથા ઉપર ચાર આંખો ચાર મોહટા મોહટા સીતારાઓ સમાન ચમકી રહી હતી, બીજા ઘેડાઓની પેઠે તેને ચાર પગ હતા, પશુ તેનું બાકીનું શરીર હાથીને મળતું આવતું હતું તેની પુંછડી ગાયની પુંછડી જેવી હતી અને તેના આખા શરીરમાં અનહદ પાંખો ઉગી નીકળેલી હતી, તેના માથા ઉપર એક તેજ અને અણીયાળું તીર એવું જણાતું હતું કે તેની આગળ બાકાની અણી કાંઈ હીસાબમાં નથી. ચાલવામાં અને ઝડપમાં તે ઘેડો વીજળી કરતાં પણ વિશેષ વેગવાળો હતો, અર્થાત તે જલ્દીમ અને અચાન જંગી રમદ

પોતાની તે ખાસ અસ્વારી ઉપર અસ્વાર થઇને પોતાના લશ્કરની તરફ આવ્યો અને પોતાના લશ્કરીયોને એકત્ર થઇ તે જવાન (હઝરતે અલી અં) ઉપર અગ્નીનો વરસાદ વરસાવવાનો હુકમ આપ્યો. આ હુકમ સાંભળતાંજ તે જીન્નાતોનું લશ્કર એકત્ર થઇ ચારે તરફ ઉપર અને નીચે કાળા વાદળાની સમાન છવાઇ ગયું અને અગ્ની વરસાવવી શરૂ કીધી, જમીનથી કે આકાશ સુધી અગ્નીના બડકે બડકા થઇ રહ્યા અને તે તમામ બડકા હઝરતે અલી અં તરફ આવવા લાગ્યા. હઝરતે અલી અં આ જોતાંવેતજ પોતાની આંખમાંથી “શ શીરે શાઅલાખાર” ખેચી કાઢી જેમાંથી આગ ના મોહટા મોહટા બડકા નીકળવા લાગ્યા અને જે બડકા ઝૂમકારમાંથી નીકળ્યા તે જીન્નાતોના બહુના બાડકાઓને પોતાની સાથે લઈ જીન્નાતોને બાળવા લાગ્યા, તેઓની અગ્નીથી ખુદ તેઓનુંજ લશ્કર બળવા લાગ્યું પહેલાંજ હમલામાં જીન્નાતોનું દસ હજારનું લશ્કર બળીને ભસ્મ થઇ ગયું. તે મલકીતોના બળવાના ધુમાડાથી ચારે તરફ ધુમાડો ધુમાડો થઇ રહ્યો, બપોરે તે ધુમાડો આકાશ તરફ ગયો ત્યારે તેમાંથી એક એવો બમંકર એને ત્રાસદાયક અવાજ આવ્યો કે સર્વે જીન્નાતોનાં દીલ હલી ગયાં અને ત્રાસથી ભરપૂર બની ગયાં. ઉપરાંત તેમાં હજારો પ્રકારનાં ભડાકાનાં બાજી જીન્નાતો વગાડતાં હતાં જેના સદમાંથી ધરતી કંપવા લાગી. આખી દુન્યામાં અધકાર છાઇ ગયો અને રોઝે મહશરને નમુનો થઇ ગયો.

કુવામાંથી આવ્યા ધુમાડાના ગોટગોટ નીકળતા જોઇને હઝરતે રસુલે ખુદા સં ના અરહામો અરજ કરવા ફ્રીલાગ્યા કે હયહાત ! હયહાત ! આમાં શું બેદ રહેલો છે ? કુવામાંથી આવડો બધો ગોટ ગોટ ધુમાડો કેમ નીકળે છે ? આ હઝરત ! જીન્નાતોમાંના

મલઉનોએ કદાચ હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અં ને બાળી તો નાંખ્યા નહીં હોય ? કેમકે આ હુમાડો નીકળવાથી એમજ જણાય છે, અને જુઓ તેમના એવી રીતે શહીદ થવાના કારણથીજ જમીન પથ્થુ કાંપે છે અને તે તુરે પ્રલાહીના ભતા રહેવાથી પૃથ્વી ઉપર ચારે કોર અંધકાર હવાઇ ગયો છે, અને એમ બન્યું હોય એમાં નવાઇ નહીં કેમકે તે કુત્રામાં હઝરતે અલી અં એકલા ગયા છે અને તેમાં પાર વિનાના અગણીત અસંખ્ય મલઉન જીન્નાતો વસે છે, તેઓનાજ ગમમાં આ રડવાના અવાજો આવે છે જે મલાએકાઓના વિલાપના અવાજ છે, હે ! સુલતાને દી' વસરદારે મુસલેમો' ! આતો મોહટો ગજળ થયો. ખુદાના વાસ્તે અમને ખરી હઝીકતથી વાઠીફ કરો. જે હઝરતે અલી અં માર્યા ગયા હોય તો પછી અમારા જીવવામાં કુળ પડી. અમને પણ તે મલઉનો જીવતાં મુકશે નહીં.

આ સાંભળીને હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સં ૧૨-માવ્યું કે સાહેબો ! મોહમાંથી એવી વાતો ન કહો, તૌબા કરો, કેમકે હઝરતે અલી શેરે ખુદા બન્ને જહાનના મુશ્કીલકુશા છે, તેઓના વાળને પણ આળ પહોંચાડી શકે એવી અગ્નીમાં જરાએ શકતી નથી. પરવરદીગારે હઝરતે અલી અં ની ભતને એવો રત્નો અને મરતમો અતા ફરમાવ્યો છે કે કયામતના દીન સુધી તેજ દુન્યાનો વાલી છે સાહેબો સાંભળો કે જે માણસ હક (સત્ય) ઉપર હોય તેના ઉપર આગ કેવી રીતે અસર કરી શકે ? મહશરતા દીવસે હઝરતે અલી અંજ સાકીયે કવસર હશે. કયામતના દીવસે ખરેખર બિલા-શક સર્વે મખલુકાતને તેનાથીજ કામ પડશે, હે ! દોસ્તો, અલી શાહે મરદાન છે તે ખુદાની રાહ ઉપર દીલોજનથી તસદુક (કુરબાન) છે. અગ્ની પોતે હઝરતે અલી અં થી ડર્યા કરે છે કેમકે હઝરતે અલી

અં ની આંખોનાંથી હક પાળત માટે જે શુસ્સો અને ગરમી નીકળે છે તે એવો તો સખત શુસ્સો છે કે તેની ગરમી આગળ અગ્નીની ગરમી કાંઈ બીજી નથી. બળતી અગ્ની હમેશાં પાક પરવરદીગારની દરગાહમાં હમેશાં એજ દોઆ માંગે છે કે ખુદાવંદા ! ત્હારા આશિકે સાદિક હજરતે અલીયે મુરતઝા અં ને અગારા ઉપર રજલોકરમ રાખ, હું પશુ હજરતે અલીઅવ્થીજ મ્હારી મુશકીલો આસાન કરાવવાની ઇચ્છા રાખું છું. જ્યારે આવી દોઆ કરે છે ત્યારે અગ્ની ઉપર હજરતે અલી અં નો ભય અને ખેદ છતાં જાણે છે. તે વલીયે હકની દેક્કશત અગ્ની ઉપર ચઢી આવે છે હે ! દેસ્તો ! ન્ને તમે મ્હારા કાંઈ મન્યું હોય તો હવે પછી મોંહ ઉપર એવી બાળતો ન લાવતા." એટલું ફરમાવી રહ્યા પછી હજરતે રઘુલે ખુદા સં પોતાના અંર જોને લઈને તે ખીરૂં અન્નના કુવા ઉપર આવ્યા, અગ્ની હજરતે સુલેખુસં પોતાનું સીર મુખારક તે કુવામાં નમાવી એક ખુન્દ નાગરો માચો જે ૧૧ એવો શેર મચી ગયો કે સાતે પૃથ્વી અને સાતે આકાશમાં તેથી ધ્રુજરો મચી ગયો. પછી હજરતે દર્દનાક અને દુઃખી રીતથી ફરમાવ્યું કે હે ! મ્હારા પ્યારામાં પ્યારા ભાઈ ! હે ! મ્હારી આંખોના તેજ અને તારા ! અત્યાર સુધી મને તારી તરફથી કાંઈ સમાચાર મળ્યા નથી, હવે તો તમારો અવાજ સાંભળવા માટે મ્હારું મન કદપાંત કરી રહ્યું છે, બસ એકવાર તારો અવાજ મને સાંભળાવી દે અને તારી સાં શી હાલત છે તે કહી દે, હે ! ભાઈ ! ત્હારી જુદાઇનું દુઃખ હવે હું

સહન કરી શકતો નથી, જ્યારે હજારો અલી અં હજારો રમુકે ખુદા સં
નો આ અવાજ સાંભળ્યો ત્યારે તેના જવાબમાં આપે અરજ
દીધી કે “યાશદ્દેએ મહશર મહયુએ દાવર ! હું પરવરદીંગારના પ્રભો
કરમથી અને આપના પ્રતાપથી સારીપેડે અને ખુશીમાં છું”, પણ
અહીંયાં બારે યુદ્ધ જમ્યું છે. તમામ જીન્નાત અને દેવજાદા પોતાની
તમામ શક્તીઓ સહીત મ્હારી સામે લડતા અને મહાબારત યુદ્ધ
(જંગ) કરી રહ્યાં છે. પણ આપ મ્હારી તરફથી ઇનશાઅલ્લાહ ગભ-
રાતા નહીં. હા મ્હારા હકમાં આપ દોઆ ફરમાવો કે ફતેહ પામું,
અને હું અહીંયાં જરા પણ ડરનો કે ગભરાતો નથી હું તે મહાત
ખન્ને જહાનના પાલણુદાર ઉપર પુરો બરાંસો કરી ચુક્યો છું. અ-
વાજ સાંભળતાંજ હજારો રમુકે ખુદા સં ખુદાવદે તઆલાનો શુકર-
નો સીજદો દીધો અને તે મહાન કિસ્તારની સ્તુતી કરવા લાગ્યા
આવો રીતે બીરૂલ અલમમાં જંગ થઈ રહી હતી. લાખો જીન્નાતો
જખમી થઈને તડપતા હતાં. લાખો જહન્નમનાસીલ થઈ ચુક્યાં
હતાં. સર્વે ગબનાઈ ગયાં હતાં. કેટલાંક નારી જતાં હતાં પણ નારીને
હજારો તલવારથી ગ્રાસ કર્યા ? હજારો ફવરન ત્યાં પહોંચી જતાં
હતાં અને તરત તેમને જહન્નમ તારીફ કરી દેતાં હતાં, આખર
જ્યારે સર્વે લાચાર થઈ ગયાં અને નેચોતું કાંઈ ન આપ્યું ત્યારે
તેઓએ એકમતે સલાહ કાઢી કે હવે આ નાશી જલુ જ્નેઇએ અને
ખાદશાહને આ ખાતલતી ખગર આપવી જોઈએ, એમ સૌથી સલાહ
કરી તેઓ સર્વે નારીને ખાદશાહની પાસે ગયાં અને ખાદશાહને કહેવા
લાગ્યા કે “તે” આ અમારા પ્રજોને આવાબમાં કર જોખમમાં નાંખ્યા
છે ? તારૂં આખું લશ્કર ખરખાદ અને પાયમાલ થઈ ગયું હવે તો તું
સાથે આસે તો કાંઈ ખને.

આ સાંભળતાંજ રઅદ જીનીએ પોતાનો ઘોડો હઝરતે અલી અં ની તરફ આગળ વધાર્યો. શિવાયતમાં લખ્યું છે કે લશ્કરીઓનું ઉપર પ્રેમાણે બોલવું સાંભળીને તેની આંખો લાલચોળ બની ગઈ હતી. તેનો મોહટો શુરઝ એક મોહટા કીલ્લાના યુરજ સમાન દેખાતે હતો અને રઅદ જીનીએ એક પર્વત ઉપાડી લીધો હોયની એ જણાતો હતો, અર્થાત તે પોતે પણ પહાડ જેવો, તેનો શુરઝ પહાડ જેવો અને તેનો ઘોડો પણ પહાડ જેવો તે ત્રણે પહાડ દાનમાં એકદમ આવી ઉભા રહ્યા: તે વખતે કયામતના આસારા જાહેર થયાં, જમીન કાંપી ઉઠી આસમાન અને પૃથ્વીના મળ તથા ધરજ્યા લાગ્યાં, તેણે હઝરતે અલી અં ના મુકાબલામાં આવી ઉભા રહેતાંવેંતજ એક ઝખરદસ્ત નારો માર્યો, તેણે પોતાની પાસે જે દોરડાંના ફાંકા રાખ્યા હતા તેના ઉપર કાંઈ જૂંતર મંતર પઢી પુક મારી પછી તે ફાંકાઓને તેણે હઝરતે અલી અં ઉપર ફેંક્યા. તેના હાથમાંથી તે દોરડાં વધુરતાંજ મોહટા મોહટા અજગર બની ગયા અને તે અજગર હઝરતે અલી અં ની તરફ દોડતાં આવવા લાગ્યા તે અજગરોના મોહમાંથી અગ્નીના શ્વાસ નીકળતા હતા અને જોર બર આંગારા વરસતા હતા. હઝરતે અલી અં આ બાબત જોઈ અદલાહો અકબરનો નારો માર્યો અને પોતાની ઝુલ્ફકાર મ્યાન-માંથી કાઢી તે તરફ નાંખી જેમાંથી વીજળી જેવી આગ નીકળી અને તેણે પેલા જાદુઈ અજગરોની સર્વે અગ્નીને અને તે અજગરોને બાળી નાંખી ભસ્મ કરી નાંખ્યા અને તે અજગરોના બળવાથી આકાશ સુધી વળી પુમાડાના ગોટગોટ બહાંદ થયાં આવો ગોટગોટ પુમાડો નીકળતો જોઈ સુન્નતાને હરહોસરા હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સં વળી પોતાના બાઇને પુકાર્યા, હઝરતે અલી અં

પ્રથમની જેમ ઉત્તર આપ્યો. જે ઉપરથી હઝરતે રસુલે ખુદા સં
વળી પરવરદિગારનો શુકર માનવા સીજદમાં ઝુક્યા. અને અરઝ
હીધી કે યા પરવરદિગાર ત્હારી કુદરત અને મહેરબાની ઉપર, કુદરબાન
જમીયે કે તે મહારા બાઈ હઝરતે અલી અં નો અવાજ સંભળાવીને
વળી મને સતોષ આપશે.

ત્યારબાદ રઅદે છન્નીના પોતાના મોંઢમાંથી જોરબર અગ્ની
નીકળના લાગી અને તે પોતાના હાથમાં એક મોહટો બારે ચુરઝ
લાઇ હઝરતે અલી અં ઉપર ધસી આવ્યો. હઝરતે અલી અં અજબ
પ્રકારની કુતીયો તેના વારને રદ કરીને ઝુલફકારનો એવો વાર માર્યો
કે તે મલઉનના પગ કપાઇને ધડ લાઇ દુર પડ્યો, તો તરતજ તે
કપાએલો પગ એક મોહટો પહાડ જેવો હાથી બની હઝરતે અલી
અં ઉપર ધસી આવ્યો. હઝરતે અલી અં તે જાદુઇ હાથીનો
આગલો પગ કાપી નાંખ્યો અને તેના મોંઢ ઉપર એક વાર માર્યો
તો તેના હોઠના એક ટુકડાનો એક મોહટો અજગર બની ગયો, અને
પોતાનું મોંઢ પિચ્છીને હઝરતે અલી અં ઉપર હુમલો કરવા
લાગ્યો તે અજગરની બન્ને આંખો એવી મોહટી અને લાલચોળ હતી.
કે જાણે લોહીના બરેલા બે પ્યાલા મુક્યા હોયની !! તેના દાંત
લાંબા બાલાઓ જેવા અને વાળ મોહટા મોહટા એવી રીતનો અજ-
ગર ડરામણો અને ભયંકર મોહટા મોહટા ગર્જના રૂપી અવાજો
કરતો હમલો કરવા લાગ્યો. અને તદ્દન પાસે આવતાં આવતાં બળી
એક મસ્તાન હાથી બની ગયો. હઝરતે અલી અં તેની મુંઢ ઉપર
એવો એક વાર માર્યો કે તદ્દન જુદી થઇ ભોંય ઉપર પડી ગઇ. આ
ઉપરથી તો રઅદ છન્નીને ધણો ચુસ્સો આવ્યો અને પહેલાં કરતાં
વિશેષ બળ અને જોરથી હમલો કરવા લાગ્યો. હઝરતે અલી અં

તેના બંને પગ કાપી નાંખ્યા અને તેને ઝાળી ઉપર નાંખી દીધો. જમીન ઉપર પડતાં વેતજ તેણે વળી પોતાના હયબતનાક અને ખાંદ નાક સુરત બનાવી લીધો. તેના મોહટાં મોહટાં સાત મેંદ અને ચક્રદ આંખો બની ગઈ. હજરતે અક્ષી અં તેની આવી આકૃતી જોતાં વેતજ એકજ વારમાં તેનાં સઘળાં માથાં ડગલાં દીધાં અને એવાં વાઢી નાંખ્યાં કે માટલાની જેમ પગમાં અથડાવા લાગ્યાં. માથાં કપાયાં કે તરતજ તે મલકી વીંછી બની ગયો અને પોતાનું શરીર એક મોહટા પર્વત અને જંગી પહાડ જેવું બનાવી દીધું. આ આકાશ સુધી પહોંચી પોતાને ડાંખ લેતો કરીને હજરતે અક્ષી અં ઉપર દોડ્યો. હજરતે અક્ષી અં એવી ડરનાક અને ખાંદનાક વાંછી આકૃતિમાં જોયો તો ઝુલફકારતો એવો વાર માર્યો કે તેનાં બે ચીરીયાં થઈ ગયાં, એક ચીરી આમ અને એક તેમ પડી ગઈ. અર્ધાંત તે મલકી કદી ગેંડી, કદી હાથી, કદી વીછી, અજગર એમ જુદી જુદી ભયંકર આકૃતિમાં બની અને બદલાઈ તે હજરત ઉપર હુમલા કરતો રહ્યો અને હજરતે અક્ષી અં તેના ટુકડા પોતાની ઝુલફકાર વડે કરતાજ રહ્યા.

એમ પ્રકાર પ્રકારની વિચિત્ર અને ભયંકર આકૃતિયો ધારણ કર્યા બાદ તે મલકીને પોતાના નજીસ અને નાપાક શરીર ઉપર હજારો હાથ ધારણ કરી લીધો અને ત્યાં એક સોમણના પથ્થર પડ્યો હતો તે ઉપાડી લીધો અને તે હજરતને મારવાનો દ્રઢ નિશ્ચય કીધો, જ્યારે તેણે તે પથ્થર ઉપાડી માથાના ઉપર ફેંચ્યો શરૂ કર્યો હતો ત્યારે તેને ખાતરી થઈ ગઈ હતી કે આ પથ્થરના ધાથી હજરતને કાંધને કાંધ ધમિ પહોંચ્યા વિના રહેશે નહીં બલકે (નઉઝમિદલાહ) શહીદ થશે.

હે ! હજરતે અક્ષી અં ના મોહિબજો ! તેની આવી નાલાયકી

જોઈ હજરતે અલી અં ને ઘણો ક્રોધ ચઢ્યો અને તેની સર જમીનનો આખો તખ્તો ઉંધો મારવા જતા હતા પણ એટલામાં ક્રોધ ખ્યાલ આવવાથી પોતાની એજ તલવાર ખેંચી લીધી અને એવો વાર કર્યો કે તે પથરના એ કટકા કરી નાંખ્યા. અને પછી એવો અદલાહો અફઝરનો નારો માર્યો કે જમીન અને આસમાનો ધરજવા લાગ્યાં અને એવો તલવારનો વાર કર્યો કે રચદે જુનીના માથા ઉપર પડતાંજ અસ્વારીના તંગને કાપતી જમીન ઉપર ઉતરી પડી. રચદે જુનીના બરાબર ચાર ટુકડા થઈ ગયા.

રીવાયત છે કે જ્યારે હજરતે અલી અં ને એવો ક્રોધ ચઢ્યો ત્યારે દરગાહે ઇલાહીમાંથી જનામે જીવરખલે અમીનને હુકમ થયો કે “તું” ઘણી ઝડપથી પૃથ્વી ઉપર જઈ પૃથ્વીનું રક્ષણ કર, અને નહીં તો હજરતે અલી અં ની ઝુલફશરના વાંધી પૃથ્વી પણ બરબાદ અને ટુકડે ટુકડા થઈ જશે, અને હોશીયાર રહે કે હજરતે અલી અં વાર કરવાની તૈયારીમાં છે અગર જમીન ટુકડે ટુકડા થઈ જશે, અમારું અંશ પડી જશે અને અમે તરતજ કયામત બરપા કરી દઈશું માટે તું તરતથી હજરતે અલી અંની પાસે પહોંચીજ, ખુદાવંદે તઆલાનું આ ફરમાન સાંભળતાંજ જનામે જીવરખલ અમીન લગાઈના મેદાનમાં આવી પહોંચ્યા અને જમીનની સપાટી-ઉપર પોતાની પાંખો ખીછાવી દીધી કે જેની સાથે હજરતે અલી અં ની તલવાર રચદે જુનીના એ ટુકડા કરતી જમીન ઉપર આવી પહોંચી હતી, અગર જનામે જીવરખલ પોતાની પાંખોને ખીછાવી જમીનનું રક્ષણ ન કરતે તો ખેશક જમાન પણ હજરતે અલી અં ની તલવાર ટુકડે ટુકડા થઈ જતે.

આ વખતે હાલિકે ગૈબીએ ઘણાજ ખુશ થઈને નિદા (અવાજ) દીધી કે આખી પૃથ્વી ઉપર હજરતે અલી અં ના ઝુલફલામાં આવી

સદ્ તેનો ખીજો કાંઈ નથી અને દુન્યાના તમામ હયાયારોમાં
કુલ્લુકાર જેવું ખીજું એક હયાયાર નથી. (લાકૃતા ઈલ્લા-
અલી લા સમદ્ ઇલ્લા કુલ્લુકાર.)

જ્યારે “રઅદ” કપાઈને જમીન ઉપર પડ્યો ત્યારે પૃથ્વી ઉપર
હઝરત અલી અં ના વારના બચથી ધરતીકંપ થયો. રઅદે જીમીના
શરીરના અને તેની અસ્તરીના ટુકડા મોઢટા મોઢટા પહાડ સમાન
રથુસંગ્રામમાં પડેલાં હીસતાં હતાં. તેના નજીસ શરીર ઉપર જે જે
કારી તીર વાગ્યાં હતાં તેમાંથી એવા જોરથી લોહી નીકળતું હતું કે
જાણે જોરબર વરસાદ વરસતો હોયની !! તેના શરીરમાંથી લોહી તે
નીકળતું હતું પથ્થુ તેનો પ્રાથુ નીકળતો નહતો, તેની આવી
દુર્દશા સધળા જીન્નાત અને દેવલોકો જોઈ રહ્યાં હતાં. આખર તેના
મોહમાંથી એક બચંકર અવાજ નીકળ્યો અને તે અવાજની સાથે
તે પથ્થુ જહન્નમ વાસીલ થયો.

આ ઉપરથી સર્વે જાણતો ડરી ગયા અને નહદ ત્રાસ પામ્યા,
ત્યારે તરફથી અલઅમાન અલઅમાનની અવાજો ખુલ્લું થઈ,
પોતાના જન અથવા પ્રાણ બચાવા માટે સર્વે જીન્નાતો હઝરતે અલી
અં ની આગળ નમી પડ્યા અને કાલાવાલા કરવા લાગ્યા અને
કહેવા લાગ્યા કે યા શાહ ! યા મુરતઝા ! ખુદાના માટે અમને બચાવો
અમે ખરા અંતઃકરણ પુર્વક તૌબા કરીએ છીએ. અને ખુદા ઉપર
અને તેના રસુલ હઝરતે મોહમ્મદ સં ઉપર ઇમાન લાવીએ છીએ.

તેઓનો આવો કાલાહલ અને આજીઝંયો સાંભળી હઝરતે
અલી અં ફરમાવ્યું કે અગર તમને તમારા જીવ બહાલા હોય તો
હમણું હાલ ઇમાન લાવી મુસલમાન થાઓ. આ હુકમ સાંભળતાંજ
દરેક જીન અને દેવઝાદો ઇમાન લાવી મુસલમાન થયા. હઝરતે આ

અં તેઓના ઇમાન લાવનાથી ઘણા ખુશ થયા અને પોતાની સાથે “રાહીવ”ને લઈને તે કુવાની બહાર તથાશી લાવ્યા. હઝરતે મોહમ્મદ સં પોતાના બાઈને સહીસલામત જોઈને ઘણા ખુશ થયા અને પર-વરદિગારનો શુકર કરવા લાગ્યા. જનાબે અલી અં તે કુવામાંથી પાણીનો ડોલ પણ બરતા આવ્યા હતા.

જ્યારે પેલી ડોસીએ તે કુવાના પાણીથી ભરેલી ડોલ જોઈ ત્યારે તેણી પણ મુર્તીપુજકનો ત્યાગ કરી મુસલમાન બની ગઈ અને હઝરતે મોહમ્મદ સં અને હઝરતે અલીએ મુસ્તઝા અં ના ગુણ ગાવા લાગી. અને તરતજ અમુલ મુસ્લમીન ઉપર દુરદ મોકલવા લાગી (સક્ષવાત) પછી તમામ જન્નાત અને દેવઝાદઓ પાસેથી એ બાબે કૌશ અને મકરાલ લેવામાં આવ્યો કે હવે પછી ખમરદાર તે-ઓમાંના કોઈ પણ કોઈ બની આદમને સતાવે નહીં, જમીન ઉપર આવે નહીં, તેઓમાંના કોઈને કોઈ માણસ જમીન ઉપર જીવે નહીં. આ સર્વે બાબોનો જન્નાતોએ ઇકરાર કર્યો.

પછી હઝરતે અલી અં રાહીલને જન્નાતોની પાદશાહતના તખત ઉપર તેના બાપની ગાદીએ બેસાડ્યા.

પછી હઝરતે રસૂલે ખુદા મોહમ્મદ મુસ્તઝા સં મોઅમેનીનોનાં સર્વે ભરફરે સહીત મદીનએ મુનુબ્વરો તરફ રવાના થયા.

ખુદાવંદા ! હું તને ત્હારી જાતે પાકનો વાસ્તો આપું છું. બેહકકે હઝરતે અલીએ મુસ્તઝા અં (જેઓએ ત્હારી ઇબાદતમાં પોતાના પવિત્ર શિશ ઉપર તલવાર ખાધી છે) બેહકકે જનાબે ફાતેમા ખયરૂન્નીસા અં (જેઓ પોતાના પિતાશ્રી અને ત્હારા હળીબના વિયોગમાં વરસતાં વાદળની સમાન જીવનપર્યંત રેતાં રહ્યાં છે) બેહકકે

હજરતે હસને મુજતબા અં (જેઓ ઇસ્લામની સુન્નતોનો પ્રચાર કરવા અર્થે એકરે દગાથી શહીદ થયા છે) બેહકકે હજરતે હુસબને શહીદ કરેલો (જેઓને શહીદોએ તેઓના અનવારો બાઈ બાંકુ અને બાલબચાઓની સાથે ત્રણ દીવસના જુખ્યા ખ્યાસા શહીદ કર્યાં) બેહકકે હજરતે ધમામે ઝયનુલ આબેદીન (જેઓ આખો જન્મામે તહારી રજામંદી ચાહવામાં ગસરૂ રહ્યાં) બેહકકે હજરતે ધમામે મોહુમ્મદે બાકિર અં (જેઓ દરિયાએ ધમામતના ફરવાજા અને ધમામે અખરાર અને સરવરે અખયાર છે) બેહકકે હજરતે ધમામે બાઅફરે સાદિક અં (જેઓ ધમામે સશીકા હલીમ-સાહેબે ફઝલો માલ ઝીશરૂ તાહેર વ મોતફર છે) બેહકકે હજરતે ધમામે મુસે-કાઝીમ અં (જેઓ ધમામે કરીમ સાખીરો સાકીર સાહેબે શરાફતે અઝીમ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે અલી મુસારેયા અં (જેઓને લકળ ધમામે ખરીયુલ ગોરખા સૈયદે મઝલુમ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે મોહુમ્મદ તકી રહેનુમા અં (જેઓ ધમામે તાલિમે કામિલ જેઓનો લકળ અજવદો જવાદ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે અલી-મુન તકી અં (જેઓ રહેનુમાએ ખસાયક અને પરહેઝગારી અને ઉકમ અને ઝાહદમાં મહરે મુનુવર છે) બેહકકે હજરતે ધમામે હસને અ-રકશી અં (જેઓ સાહેબે જુદો કરમ બદરહોની અદિમલ હોદ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે મેહદી આબેરુમાન અં (જેઓ ખદરતે ખુદ અને કાતેએ પુરહાન છે) મહાર મનની મુશહે જરફીની બરલાવર મહારી સખા મુશ્કીસોને આસાન કર મહારી મુશ્કીમતોને ટાળી દે આખીન મુમ્મઆખીન.

—વરસલામ.—

૬ મેઝરાબુરસઆદાહુ જેમાં ૩૬ની ખીગારીયોનો ધલાજ છે
ભાગ ૧ લો પોસ્ટેજ સાથે ૩૧૧= આફ્રીકા ૧૧૧

૭ રાહેનખત ૪થી ૩૧) ૮ રાહેનખત ૫મી ૩૧) ૯ રાહેનખત ૬મી ૩૧)

૧૦ અહવાલુન્નીસા ખાસ ઓરતોના અહવાલમાં કીસ્સા હીકા-
યતો મસાએલ વીં ની પોસ્ટેજ સુધાં ૩ ૧૨ આફ્રીકા વીં નો ૩ ૧૧

૧૧ દુરરેખેખહા પંજેતને પાક નવ ઇમામ મળી ૧૪ માઅસુમ
અં ના અહવાલની પોસ્ટેજ સુધાં ૩ ૧૨ આફ્રીકા વીં ૩ ૧૧

૧૨ મખઅનુલ મસાએલ જેમાં ખુદાની વહદાનીયત, સામેતી
અદાલત, ઇમામત, નખુવત, ઇલમ વજુ, ગુસલ નમાઝ, રોઝા હજ
ઝકાત, ખુમસ, તથા મઘયતને લગતી કફન, દફન, ગુસલ જનાઝા
વીં વીં ની બાબતો ઉંચા કાગળ વાળીનો ૩ ૧) હલકા કાગળ
વાળીનો ૩૦૧૧ પોસ્ટેજ ૦) આફ્રીકાના ૩૦ કાચા પુંદાવાળી ૩૦૧૨

૧૩ બહરેગમ ૧૦ મરસીયા પોસ્ટેજ સાથે ૩૦૦૧

૧૪ ઝાદુલઆખરત ૧૦ મજલીસની ૩૦૧૨ આફ્રીકાના ૩ ૦૧૧

૧૫ માઆપના હકની કીતાબ ૩૦

૧૬ સઝાએઝુલમ મુખ્તાર વીં ખુનનો બદલો લીધાનો અહવાલ ૩૦

૧૭ નહરેગમ ૭૫ નવહા ૧૦ સલામ પાંચ મુતાખત દોરદ વીં
વીં ૩ ૦૧૧ આફ્રીકાનો ૩ ૦૧-

૧૮ ખોલોહર ૨૦

૧ રસીક કીસ્સો ૩ ૦

૧૯ મકા

એલની ઉરદુ હરદ અને ઉરદુ

બાબમાં

૨૨ તોહકુતુસાએમીન, માહે રમઝનના રોઝાની રજાલત
અમાલ જીવારત હોઆએ, જવશને કબીર ગુજરાતીમાં તર
સાથે, હીકાયતો નસીહતો મસાએલ વીં વીં ૩૦ વાએઝની
પેઝની ૩૨) પોરટેજ ૦) આફ્રીકાના ૦) પાંચ જાતની ૨
સાહી આમડાની પુત્રી બહુજ ભારે કાગળવાળીના ૩૩) વધારે.

૨૩ મેઅરાજન: મા મેઅરાજનો અહવાલ ૦) =

૨૪ અહકામુલ મવારીસ વારસાવીશે ૩૦ પો. ના આ.

૨૫ નેઅમત ગોસ્ત ખાવા શીકાર કરવા હલાલ કરવા વીંવં

૨૬ તઅવીઝે અઅઝમ બલા અને આફતોથી બચવાનું ત
જેમાં સાત મુરામકા વીંંગાનકશાછે ૦) ના ગમે તેટલાં લીયો પો. ...

૨૭ રૂબાઇયાત ૨૦૦ ૦) પો. ૦) =

૨૮ મહરેમુનીર ૬૦ રસુલે ખુદા સં ના ૭૫ મોઅજ્જા પોરટેજ
સુધાં ૦) ના આફ્રીકા ૦) =

૨૯ અઉદમાઅસુમ અન્ના નામનું જાડ૦) ગમે તેટલાંલ્યો પો. ૦) =

૩૦ હ૦ અલી અં તુ બાબુલુલ ૦) અને ૦) ના ૩ પો. ૦) =

૩૧ ખયખરની લડાઈ ૦) પોરટેજ ગમે તેટલી લીયો ૦) =

૩૨ ઇસ્લામી તારીખુ તારીખો સાથે ખુદાના ઇસમ પશુ જેવા
મામ રાખે ત્યાંથી શેતાન જાગે અને ખરકત થાય કીમત ૩૦

૩૩ વહીદા જેની અંદર જાત જાતની ખીમારી, બલા, જાલીમોના
જુલમ દુર થવા, માલ દોલત મળવું રજ અદા થવા, હાજતો પુરી
થવાની હોઆ નમાઝ અમલ પુ ની ખાસીયત વીરહ
અને કેટલીક આપતો અને સુગ આફ્રીકાનો ૩૦

૩૪ રવનકે માલ ૩૬ નવ

૩૫-મરકી દુર થ

૦) =

૩૬-શાફીનામા

૩૭ ઊમદા

